I. DISPOSICIONS GENERALS

1. PRESIDÈNCIA I CONSELLERIES DE LA GENERALITAT VALENCIANA

Conselleria de Benestar Social

DECRET 93/2001, de 22 de maig, del Govern Valencià, pel qual s'aprova el Reglament de Mesures de Protecció Jurídica del Menor en la Comunitat Valenciana. [2001/5065]

El Decret 23/1988, de 8 de febrer, del Govern Valencià, de mesures de protecció de menors en situació de desemparament en la Comunitat Valenciana, es va dictar després de la publicació de la Llei 21/1987, d'11 de novembre, per la qual es modifiquen determinats articles del Codi Civil i de la Llei d'Enjudiciament Civil en matèria d'adopció, i va completar i desenvolupar la mencionada llei en l'àmbit de les competències assumides per la Generalitat Valenciana en matèria de protecció de menors.

La necessitat d'agilitzar els procediments d'adopció de mesures tutelars, com a condició necessària per a l'eficaç protecció de la infància i la joventut, va fer necessària la promulgació del Decret 31/1991, de 18 de febrer, del Govern Valencià, pel qual es modifica el Decret 23/1988, abans mencionat.

La Llei Orgànica 1/1996, de 15 de gener, de Protecció Jurídica del Menor, de modificació parcial del Codi Civil i de la Llei d'Enjudiciament Civil de 1881, va suposar la resposta del legislador a les demandes de la societat i diverses institucions socials sobre la necessitat d'adequar l'ordenament jurídic a la realitat social, i va suposar la constitució d'un marc jurídic de protecció que vincula tots els poders públics, les institucions específicament relacionades amb els menors, els pares i familiars, i la societat en general.

L'evolució normativa indicada, així com la necessitat d'adequar el marc jurídic regulador de les mesures de protecció de menors en situació de risc i desemparament a la Comunitat Valenciana a la nova regulació estatal, feia necessari dictar una norma que completara i que reunira, en un sol instrument jurídic, les actuacions que ha de desenvolupar la Generalitat Valenciana en aquesta matèria.

El caràcter de servei públic de l'activitat d'assistència social i de prestació de serveis socials a la població es dedueix de la mateixa Constitució, en què s'obliga els poders públics a mantindre un règim públic per a tots els ciutadans que garantisca l'assistència i prestacions socials suficients davant de situacions de necessitat, servei que té especial rellevància en l'àmbit del menor, en el qual la Llei Orgànica 1/1996, de 15 de gener, de Protecció Jurídica del Menor, i els articles 172 i següents del Codi Civil, atribueixen a les entitats públiques amb competències en aquesta matèria l'exercici de les funcions de tutela i d'adopció de les mesures necessàries per a la guarda dels menors en situació de risc i desemparament. D'altra banda, l'esmentada llei orgànica, en els seus articles 2 i 11.2 a), conté un mandat clar dirigit als poders públics perquè en la seua actuació el principi rector siga sempre el de la supremacia de l'interés del menor, tant en les actuacions administratives com en les judicials.

Junt amb tot l'anterior, no es pot passar per alt que la dilatada experiència aconseguida des que la Comunitat Valenciana ha assumit les competències en matèria de protecció de menors, de conformitat amb allò que s'ha establit en el seu Estatut d'Autonomia, ha permés conéixer les necessitats i detectar les possibles millores que cal introduir en l'àmbit de la protecció de menors en situació de risc i desemparament a la Comunitat Valenciana.

Així mateix, cal destacar l'assumpció de les competències en aquesta matèria per part de la Conselleria de Benestar Social, d'acord amb el Decret 7/2000, de 22 de maig, del president de la Generalitat Valenciana, pel qual s'assigna a la Presidència i a les conselleries determinades competències, així com la unificació, en un sol centre directiu, de les funcions que la normativa vigent atribueix a la Generalitat Valenciana en matèria del menor i de les

I. DISPOSICIONES GENERALES

1. PRESIDENCIA Y CONSELLERIAS DE LA GENERALITAT VALENCIANA

Conselleria de Bienestar Social

DECRETO 93/2001, de 22 de mayo, del Gobierno Valenciano, por el que se aprueba el Reglamento de Medidas de Protección Jurídica del Menor en la Comunidad Valenciana. [2001/5065]

El Decreto 23/1988, de 8 de febrero, del Gobierno Valenciano, de medidas de protección de menores en situación de desamparo en la Comunidad Valenciana, se dictó tras la publicación de la Ley 21/1987, de 11 de noviembre, por la que se modifican determinados artículos del Código Civil y de la Ley de Enjuiciamiento Civil en materia de adopción, y vino a completar y desarrollar la mencionada Ley en el ámbito de las competencias asumidas por la Generalitat Valenciana en materia de protección de menores.

La necesidad de agilizar los procedimientos de adopción de medidas tutelares, como condición necesaria para la eficaz protección de la infancia y la juventud, hizo necesaria la promulgación del Decreto 31/1991, de 18 de febrero, del Gobierno Valenciano, por el que se modifica el Decreto 23/1988, antes mencionado.

La Ley Orgánica 1/1996, de 15 de enero, de Protección Jurídica del Menor, de modificación parcial del Código Civil y de la Ley de Enjuiciamiento Civil de 1881, supuso la respuesta del legislador a las demandas de la sociedad y diversas instituciones sociales sobre la necesidad de adecuar el ordenamiento jurídico a la realidad social, y supuso la constitución de un marco jurídico de protección que vincula a todos los poderes públicos, a las instituciones específicamente relacionadas con los menores, a los padres y familiares, y a la sociedad en general.

La evolución normativa indicada, así como la necesidad de adecuar el marco jurídico regulador de las medidas de protección de menores en situación de riesgo y desamparo en la Comunidad Valenciana a la nueva regulación estatal, hacía preciso dictar una norma que completase y reuniese, en un solo instrumento jurídico, las actuaciones a desarrollar por la Generalitat Valenciana en esta materia.

El carácter de servicio público de la actividad de asistencia social y de prestación de servicios sociales a la población se deduce de la propia Constitución, en la que se obliga a los poderes públicos a mantener un régimen público para todos los ciudadanos que garantice la asistencia y prestaciones sociales suficientes ante situaciones de necesidad, servicio que tiene especial relevancia en el ámbito del menor, en el que la Ley Orgánica 1/1996, de 15 de enero, de Protección Jurídica del Menor, y los artículos 172 y siguientes del Código Civil, atribuyen a las entidades públicas con competencias en esta materia el ejercicio de las funciones de tutela y de adopción de las medidas necesarias para la guarda de los menores en situación de riesgo y desamparo. Por otra parte, la citada Ley Orgánica, en sus artículos 2 y 11.2.a), contiene un mandato claro dirigido a los poderes públicos de que en su actuación siempre el principio rector sea el de la supremacía del interés del menor, tanto en las actuaciones administrativas como en las judiciales.

Junto a todo lo anterior, no se puede pasar por alto que la dilatada experiencia alcanzada desde que la Comunidad Valenciana ha asumido las competencias en materia de protección de menores, de conformidad con lo establecido en su Estatuto de Autonomía, ha permitido conocer las necesidades y detectar las posibles mejoras a introducir en el ámbito de la protección de menores en situación de riesgo y desamparo en la Comunidad Valenciana.

Asimismo, hay que destacar la asunción de las competencias en esta materia por parte de la Conselleria de Bienestar Social, conforme al Decreto 7/2000, de 22 de mayo, del Presidente de la Generalitat Valenciana, por el que se asigna a la Presidencia y a las Consellerias determinadas competencias, así como la unificación, en un solo centro directivo, de las funciones que la normativa vigente atribuye a la Generalitat Valenciana en materia del menor y de las

adopcions, d'acord amb el Decret 138/2000, de 12 de setembre, del Govern Valencià, pel qual s'aprova el Reglament Orgànic i Funcional de la Conselleria de Benestar Social.

Aquestes reformes feien necessària la promulgació d'una norma reglamentària que regulara, de forma integral, les mesures de protecció que cal exercir sobre els menors en situació de risc i desemparament de la Comunitat Valenciana, els procediments de les distintes institucions de protecció de menors, de la tutela, de la guarda, de l'acolliment residencial, de l'acolliment familiar i de l'adopció nacional i internacional, així com establir les bases dels registres de famílies educadores i de sol·licituds d'adopció, i ordenar també aquells òrgans de propostes i de decisió de mesures protectores.

En virtut d'allò que s'ha exposat, d'acord amb allò que s'ha establit en l'article 38 i concordants de la Llei 5/1983, de 30 de desembre, de Govern Valencià, amb l'informe previ del Consell Valencià de Benestar Social, a proposta del conseller de Benestar Social, conforme amb el Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana i amb la deliberació prèvia del Govern Valencià, en la reunió del dia 22 de maig de 2001,

DECRETE

Article únic

S'aprova el Reglament de Mesures de Protecció Jurídica del Menor en la Comunitat Valenciana.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

En el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquest decret, es revisaran les situacions i mesures de protecció adoptades fins aleshores, a fi d'adequar-les a les disposicions d'aquesta norma.

Segona

Les dades que a l'entrada en vigor d'aquest decret consten als arxius administratius de la Generalitat Valenciana, referents a les famílies educadores i a les persones sol·licitants d'adopció, es traslladaran, respectivament, al corresponent Registre de Famílies Educadores i al Registre de Sol·licituds d'Adopció de la Comunitat Valenciana, respectant les condicions que tingueren reconegudes, especialment l'antiguitat.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogades les següents normes:

a) L'Ordre de 20 de març de 1986, de la Conselleria de Treball i Seguretat Social, per la qual s'estableix el recurs de famílies educadores en la Comunitat Valenciana.

b) El Decret 23/1988, de 8 de febrer, del Govern Valencià, de mesures de protecció de menors en situació de desemparament en la Comunitat Valenciana.

c) El Decret 31/1991, de 18 de febrer, del Govern Valencià, pel qual es modifica el Decret 23/1988.

d) Qualsevol altra disposició d'igual o inferior rang que s'opose al que disposa aquest decret.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Es faculta la persona titular de la conselleria competent en matèria de protecció de menors per a modificar les funcions i la composició de la Comissió Tècnica de Menors previstes en el reglament.

Segona

Es faculta la persona titular de la conselleria competent en matèria de protecció de menors per a dictar les normes que calga per al desenvolupament i l'execució del reglament.

adopciones, conforme con el Decreto 138/2000, de 12 de septiembre, del Gobierno Valenciano, por el que se aprueba el Reglamento Orgánico y Funcional de la Conselleria de Bienestar Social.

Estas reformas hacían necesaria la promulgación de una norma reglamentaria que contemplase, de forma integral, las medidas de protección a ejercer sobre los menores en situación de riesgo y desamparo de la Comunidad Valenciana, los procedimientos de las distintas instituciones de protección de menores, de la tutela, de la guarda, del acogimiento residencial, del acogimiento familiar y de la adopción nacional e internacional, así como que estableciese las bases de los Registros de Familias Educadoras y de Solicitudes de Adopción de la Comunidad Valenciana, ordenando también aquellos órganos de propuestas y decisión de medidas protectoras.

En virtud de lo expuesto, de acuerdo con lo establecido en el artículo 38 y concordantes de la Ley 5/1983, de 30 de diciembre, de Gobierno Valenciano, previo informe del Consejo Valenciano de Bienestar Social, a propuesta del conseller de Bienestar Social, conforme con el Consejo Jurídico Consultivo de la Comunidad Valenciana y previa deliberación del Gobierno Valenciano, en la reunión del día 22 de mayo de 2001,

DISPONGO

Artículo único

Se aprueba el Reglamento de Medidas de Protección Jurídica del Menor en la Comunidad Valenciana.

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera

En el plazo máximo de seis meses desde la entrada en vigor de este decreto, se revisarán las situaciones y medidas de protección adoptadas hasta entonces, con la finalidad de adecuarlas a las disposiciones de esta norma.

Segunda

Los datos que a la entrada en vigor del presente Decreto consten en los archivos administrativos de la Generalitat Valenciana, referentes a las familias educadoras y a las personas solicitantes de adopción, se trasladarán, respectivamente, al correspondiente Registro de Familias Educadoras y al Registro de Solicitudes de Adopción de la Comunidad Valenciana, respetando las condiciones que tuvieren reconocidas, especialmente la antigüedad.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA

Quedan derogadas las siguientes normas:

a) La Orden de 20 de marzo de 1986, de la Conselleria de Trabajo y Seguridad Social, por la que se establece el recurso de familias educadoras en la Comunidad Valenciana.

b) El Decreto 23/1988, de 8 de febrero, del Gobierno Valenciano, de medidas de protección de menores en situación de desamparo en la Comunidad Valenciana.

c) El Decreto 31/1991, de 18 de febrero, del Gobierno Valenciano, por el que se modifica el Decreto 23/1988.

f) Cualquier otra disposición de igual o inferior rango que se oponga a lo dispuesto en el presente Decreto.

DISPOSICIONES FINALES

Primera

Se faculta a la persona titular de la Conselleria competente en materia de protección de menores para modificar las funciones y composición de la Comisión Técnica de Menores previstas en el Reglamento.

Segunda

Se faculta a la persona titular de la Conselleria competente en materia de protección de menores para dictar las normas que sean necesarias para el desarrollo y ejecución del Reglamento.

Tercera

Aquest decret entrarà en vigor als tres mesos de la seua publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

València, 22 de maig de 2001

El president de la Generalitat Valenciana,
EDUARDO ZAPLANA HERNÁNDEZ-SORO

El conseller de Benestar Social,
RAFAEL BLASCO CASTANY

Reglament de Mesures de Protecció Jurídica del Menor en la Comunitat Valenciana.

TÍTOL PRELIMINAR
Disposicions generals

Article 1. Competències de la Generalitat Valenciana

1. Les competències que en matèria de protecció i adopció de menors té atribuïdes la Generalitat Valenciana seran exercides, en els termes establits en les lleis i en aquest reglament, pel departament o per l'òrgan de l'administració autonòmica que les tinga assignades.

2. Com a expressió del principi de desconcentració, les competències en matèria de protecció i d'adopció de menors seran exercides per les direccions territorials competents.

Article 2. Competències de les entitats locals

1. Les entitats locals, en el marc de les competències atribuïdes per la legislació d'acció social i de protecció de menors i per les normes reguladores del règim local, seran competents per a exercir les següents funcions en matèria de protecció social de menors:

a) Prevenció de situacions de desprotecció social i desarrelament familiar.

b) Informació, orientació i assessorament als menors i a les famílies.

c) Apreciació, intervenció i aplicació de les mesures oportunes en situacions de risc.

d) Intervenció familiar.

e) Detecció i diagnòstic de situacions de desemparament i proposta de mesures protectores a l'òrgan autonòmic.

f) Seguiment de les mesures de protecció adoptades per l'òrgan autonòmic.

g) Participació en els programes d'acolliment familiar i d'adopció de menors, en les fases d'informació, captació i formació de famílies, així com en els seguiments d'acolliments i adopcions.

h) Disseny, implantació i avaluació de programes de reinserció social.

i) Altres intervencions en matèria de protecció social de menors que els siguen atribuïdes per aquesta o per altres normes.

2. Les competències de les entitats locals s'exerciran a través dels equips municipals de serveis socials o dels serveis integrals d'atenció a la família d'àmbit municipal.

3. La Generalitat Valenciana prestarà la necessària cooperació tècnica i financera per a l'efectiu compliment d'aquestes funcions.

4. En tot cas, l'administració de la Generalitat Valenciana exercirà funcions de coordinació sobre la gestió de les entitats locals que realitzen actuacions en matèria de protecció de menors.

Article 3. Col·laboració d'entitats d'integració familiar

Les entitats d'integració familiar, prèviament habilitades per l'administració de la Generalitat Valenciana, podran col·laborar en l'àmbit de la protecció de menors, realitzant funcions de suport, guarda i mediació, segons les condicions que s'establisquen en la seua normativa específica.

Tercera

El presente Decreto entrará en vigor a los tres meses de su publicación en el Diari Oficial de Generalitat Valenciana.

Valencia, 22 de mayo de 2001

El presidente de la Generalitat Valenciana,
EDUARDO ZAPLANA HERNÁNDEZ-SORO

El conseller de Bienestar Social,
RAFAEL BLASCO CASTANY.

Reglamento de Medidas de Protección Jurídica del Menor en la Comunidad Valenciana

TÍTULO PRELIMINAR
Disposiciones generales

Artículo 1. Competencias de la Generalitat Valenciana

1. Las competencias que en materia de protección y adopción de menores tiene atribuidas la Generalitat Valenciana serán ejercidas, en los términos establecidos en las Leyes y en el presente reglamento, por el departamento u órgano de la administración autonómica que las tenga asignadas.

2. Como expresión del principio de desconcentración, las competencias en materia de protección y adopción de menores se ejercerán por las Direcciones Territoriales competentes.

Artículo 2. Competencias de las entidades locales

1. Las entidades locales, en el marco de las competencias atribuidas por la legislación de acción social y de protección de menores y por las normas reguladoras del régimen local, serán competentes para ejercer las siguientes funciones en materia de protección social de menores:

a) Prevención de situaciones de desprotección social y desarraigo familiar.

b) Información, orientación y asesoramiento a los menores y a las familias.

c) Apreciación, intervención y aplicación de las medidas oportunas en situaciones de riesgo.

d) Intervención familiar.

e) Detección y diagnóstico de situaciones de desamparo y propuesta de medidas protectoras al órgano autonómico.

f) Seguimiento de las medidas de protección adoptadas por el órgano autonómico.

g) Participación en los programas de acogimiento familiar y adopción de menores, en las fases de información, captación y formación de familias, así como en los seguimientos de acogimientos y adopciones.

h) Diseño, implantación y evaluación de programas de reinserción social.

i) Otras intervenciones en materia de protección social de menores que les sean atribuidas por ésta o por otras normas.

2. Las competencias de las entidades locales se ejercerán a través de los equipos municipales de servicios sociales o de los servicios integrales de atención a la familia de ámbito municipal.

3. La Generalitat Valenciana prestará la necesaria cooperación técnica y financiera para el efectivo cumplimiento de estas funciones.

4. En todo caso, la administración de la Generalitat Valenciana ejercerá funciones de coordinación sobre la gestión de las entidades locales que realicen actuaciones en materia de protección de menores.

Artículo 3. Colaboración de entidades de integración familiar

Las entidades de integración familiar, previamente habilitadas por la administración de la Generalitat Valenciana, podrán colaborar en el ámbito de la protección de menores, realizando funciones de apoyo, guarda y mediación, conforme a las condiciones que se establezcan en su normativa específica.

Article 4. Menors objecte de protecció

1. Les mesures de protecció previstes en aquesta norma s'aplicaran als xiquets i als joves menors de divuit anys que residisquen o que es troben transitòriament al territori de la Comunitat Autònoma Valenciana, en els quals concórrega alguna circumstància susceptible d'actuació protectora, llevat que en virtut de la llei que els siga aplicable hagen assolit abans la majoria d'edat.

2. Al menor estranger que es trobe en el territori de la Comunitat Valenciana en situació de risc o desemparament, se li aplicaran les mesures de protecció regulades en aquest reglament, d'acord amb allò que s'ha disposat en la legislació vigent en matèria de protecció jurídica del menor.

Article 5. Principis d'actuació

1. L'Administració autonòmica i, si s'escau, la local, en l'exercici de les funcions en matèria de protecció de menors, hauran d'observar els següents principis d'actuació:

a) En tota actuació primarà l'interés del menor sobre qualsevol altre interés legítim que hi poguera concórrer.

b) En tot cas hauran de respectar-se els drets reconeguts als menors en les lleis i en els tractats i convenis internacionals.

c) S'actuarà, amb caràcter prioritari, en la prevenció de possibles situacions de risc o de desprotecció en què puguen trobar-se els menors.

d) Es donarà prioritat a la intervenció en l'àmbit familiar dels menors, procurant la permanència d'aquests en aquell, llevat que no siga convenient per al seu interés.

e) En el cas que, com a últim recurs, siga necessària la separació del menor de la seua família:

– Serà prioritària la intervenció dirigida a possibilitar el retorn del menor al seu nucli familiar.

– Es procurarà que el menor s'estiga el més pròxim possible al seu entorn sociofamiliar.

– Prevaldran les mesures que no impliquen l'internament del menor, procurant que aquest romanga en un centre el mínim temps possible, llevat que convinga al seu interés.

– S'evitarà, en la mesura que siga possible, la separació de germans, procurant que es confien a una mateixa institució o persona.

f) La família del menor haurà de ser informada adequadament de cada una de les mesures de protecció que s'adopten, així com del seu cessament o modificació. Així mateix, la família del menor tindrà dret que li siga oferit un programa d'intervenció, amb el deure de complir-lo, a fi de disminuir la situació de risc o perjuí per al menor.

g) S'haurà de sentir el menor prèviament a l'adopció, modificació o cessament de mesures que afecten la seua esfera personal, familiar o social, sempre que la seua edat i condicions ho permeten.

h) Es procurarà obtindre la col·laboració del menor i de la seua família, evitant, en la mesura que siga possible, les interferències innecessàries en la seua vida.

i) El manteniment, modificació o cessament d'una mesura protectora estarà en funció dels resultats aconseguits en la intervenció. Tant la mesura de protecció adoptada com la intervenció realitzada amb la família, haurà de plasmar-se documentalment, incloent-hi el seu desenvolupament temporal.

j) Totes les actuacions realitzades es desenvoluparan successivament en les fases de detecció de la problemàtica, avaluació de la situació, disseny del projecte d'intervenció, execució del projecte i seguiment i avaluació d'aquest.

2. A fi d'assegurar l'objectivitat, imparcialitat i seguretat jurídica en l'actuació protectora, caldrà garantir el caràcter col·legiat i interdisciplinar en l'adopció de mesures.

Article 6. Obligacions de les administracions públiques

L'Administració autonòmica i, si s'escau, la local, en l'exercici de les funcions en matèria de protecció de menors, hauran de complir les següents obligacions:

a) Prestar una atenció immediata al menor que ho necessitara, actuant si escau al seu àmbit de competències o donant trasllat, en

Artículo 4. Menores objeto de protección

1. Las medidas de protección previstas en la presente norma se aplicarán a los niños y jóvenes menores de dieciocho años, que residan o se encuentren transitoriamente en el territorio de la Comunidad Autónoma Valenciana, en los que concurra alguna circunstancia susceptible de actuación protectora, salvo que en virtud de la Ley que les sea aplicable hayan alcanzado anteriormente la mayoría de edad.

2. Al menor extranjero que se encuentre en el territorio de la Comunidad Valenciana en situación de riesgo o desamparo, se le aplicarán las medidas de protección contempladas en el presente reglamento, de conformidad con lo dispuesto en la legislación vigente en materia de protección jurídica del menor.

Artículo 5. Principios de actuación

1. La Administración autonómica y, en su caso, la local, en el ejercicio de las funciones en materia de protección de menores, deberán observar los siguientes principios de actuación:

a) En toda actuación primará el interés del menor sobre cualquier otro interés legítimo que pudiera concurrir.

b) En todo caso habrán de respetarse los derechos reconocidos a los menores en las Leyes y en los Tratados y Convenios Internacionales.

c) Se actuará, con carácter prioritario, en la prevención de posibles situaciones de riesgo o desprotección en que puedan encontrarse los menores.

d) Se dará prioridad a la intervención en el ámbito familiar de los menores, procurando la permanencia de éstos en aquél, salvo que no sea conveniente para su interés.

e) En caso de que, como último recurso, sea necesaria la separación del menor de su familia:

– Será prioritaria la intervención dirigida a posibilitar el retorno del menor a su núcleo familiar.

– Se procurará que el menor permanezca lo más próximo posible a su entorno socio-familiar.

– Prevalecerán las medidas que no impliquen el internamiento del menor, procurando que el mismo permanezca en un centro el mínimo tiempo posible, salvo que convenga a su propio interés.

– Se evitará, en lo posible, la separación de hermanos, procurando que se confíen a una misma institución o persona.

f) La familia del menor deberá ser informada adecuadamente de cada una de las medidas de protección que se adopten, así como de su cese o modificación. Asimismo, la familia del menor tendrá derecho a que le sea ofrecido un programa de intervención, con el deber de cumplirlo, con el objeto de disminuir la situación de riesgo o perjuicio para el menor.

g) Se deberá oír al menor previamente a la adopción, modificación o cese de medidas que afecten a su esfera personal, familiar o social, siempre que su edad y condiciones lo permitan.

h) Se procurará obtener la colaboración del menor y de su familia, evitando, en lo posible, las interferencias innecesarias en su vida.

i) El mantenimiento, modificación o cese de una medida protectora estará en función de los resultados alcanzados en la intervención. Tanto la medida de protección adoptada como la intervención realizada con la familia, habrá de plasmarse documentalmente, incluyendo su desarrollo temporal.

j) Todas las actuaciones realizadas se desarrollarán sucesivamente en las fases de detección de la problemática, evaluación de la situación, diseño del proyecto de intervención, ejecución del proyecto y seguimiento y evaluación del mismo.

2. Con el fin de asegurar la objetividad, imparcialidad y seguridad jurídica en la actuación protectora, deberá garantizarse el carácter colegiado e interdisciplinar en la adopción de medidas.

Artículo 6. Obligaciones de las Administraciones Públicas

La Administración autonómica y, en su caso, la local, en el ejercicio de las funciones en materia de protección de menores, deberán cumplir las siguientes obligaciones:

a) Prestar una atención inmediata al menor que lo necesitare, actuando si corresponde a su ámbito de competencias o dando tras-

un altre cas a l'òrgan competent, així com posar els fets en coneixement dels seus representants legals o, quan siga necessari, del Ministeri Fiscal o dels òrgans judicials.

b) Verificar la situació denunciada i adoptar les mesures necessàries en funció d'aquella actuació.

c) Garantir la intimitat dels menors així com la dels interessats en el procediment, tenint caràcter reservat les dades i la informació obtinguda.

d) Informar als pares, tutors o guardadors sobre la situació dels menors sota la guarda o tutela de l'entitat pública, llevat que existisca una resolució judicial que ho prohibisca.

e) Promoure la participació i solidaritat dels ciutadans, així com la sensibilització social davant de situacions d'indefensió del menor.

f) Fomentar les actuacions tendents a disminuir els factors de risc, desemparament i marginació dels menors.

g) La coordinació de les actuacions amb tots els organismes i institucions públiques i privades que actuen en l'àmbit de l'atenció de menors.

Article 7. Mesures de protecció de menors

1. Es consideren mesures de protecció de menors aquelles actuacions encaminades a previndre o a eradicar situacions de risc i desemparament i a garantir el desenvolupament integral del menor.

2. A les administracions públiques, dins de les seues respectives competències, els escau l'adopció de les mesures de protecció de menors previstes en aquest reglament, sense perjuí de les funcions atribuïdes per les lleis al Ministeri Fiscal i als òrgans judicials.

3. Es consideren mesures de protecció de menors les següents:

a) L'ajuda o el suport familiar en situacions de risc.

b) L'assumpció de la tutela pel ministeri de la llei, amb la declaració prèvia de la situació de desemparament del menor.

c) La guarda.

d) L'acolliment familiar.

e) L'acolliment residencial.

f) L'adopció.

g) Qualssevol altres que redunden en interés del menor, ateses les seues circumstàncies personals, familiars i socials.

Article 8. Deure de comunicació

1. Tota persona o entitat i, especialment, la que per la seua professió o funció detecte una situació de risc o de possible desemparament d'un menor, ho posarà en coneixement de les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors, dels equips municipals de serveis socials corresponents, o de l'autoritat més pròxima, sense perjuí de prestar-li l'auxili immediat que necessite.

2. L'Administració pública garantirà la reserva absoluta de la identitat del comunicant, en els termes que la llei establisca.

Article 9. Col·laboració judicial i policial

1. Si l'execució de la mesura de protecció acordada exigira l'entrada en domicili o lloc l'accés al qual requerisca el consentiment del seu titular, i no s'obtinguera aquest consentiment, se sol·licitarà al jutjat competent l'autorització judicial d'entrada, d'acord amb allò que s'ha previst en la normativa vigent.

2. Així mateix, podrà demanar-se la cooperació i assistència de les forces i cossos de seguretat en l'execució de les mesures acordades, en els termes previstos en la normativa vigent.

Les resolucions de tutela administrativa s'executaran en coordinació amb la Policia Autonòmica de la Comunitat Valenciana, sempre que siga requerida la seua intervenció per les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors.

Article 10. Deure de col·laboració

1. Totes les administracions públiques estan obligades a prestar la col·laboració necessària en la prevenció de les situacions de risc i desemparament de menors i en l'execució de les mesures de protecció previstes en aquesta norma.

lado, en otro caso, al órgano competente, así como poner los hechos en conocimiento de sus representantes legales o, cuando sea necesario, del Ministerio Fiscal o de los órganos judiciales.

b) Verificar la situación denunciada, adoptando las medidas necesarias en función de aquella actuación.

c) Garantizar la intimidad de los menores así como de los interesados en el procedimiento, teniendo carácter reservado los datos e información obtenida.

d) Informar a los padres, tutores o guardadores sobre la situación de los menores bajo la guarda o tutela de la entidad pública, salvo que exista una resolución judicial que lo prohiba.

e) Promover la participación y solidaridad de los ciudadanos, así como la sensibilización social ante situaciones de indefensión del menor.

f) Fomentar las actuaciones tendentes a disminuir los factores de riesgo, desamparo y marginación de los menores.

g) La coordinación de las actuaciones con cuantos organismos e instituciones públicas y privadas actúen en el ámbito de la atención de menores.

Artículo 7. Medidas de protección de menores

1. Se consideran medidas de protección de menores aquellas actuaciones encaminadas a prevenir o erradicar situaciones de riesgo y desamparo y a garantizar el desarrollo integral del menor.

2. A las Administraciones Públicas, dentro de sus respectivas competencias, les corresponde la adopción de las medidas de protección de menores previstas en el presente reglamento, sin perjuicio de las funciones atribuidas por las Leyes al Ministerio Fiscal y a los órganos judiciales.

3. Se consideran medidas de protección de menores las siguientes:

a) La ayuda o el apoyo familiar en situaciones de riesgo.

b) La asunción de la tutela por ministerio de la Ley, previa declaración de la situación de desamparo del menor.

c) La guarda.

d) El acogimiento familiar.

e) El acogimiento residencial.

f) La adopción.

g) Cualesquiera otras que redunden en interés del menor, atendidas sus circunstancias personales, familiares y sociales.

Artículo 8. Deber de comunicación

1. Toda persona o entidad y, especialmente, la que por su profesión o función detecte una situación de riesgo o posible desamparo de un menor, lo pondrá en conocimiento de las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores, de los equipos municipales de servicios sociales correspondientes, o de la autoridad más próxima, sin perjuicio de prestarle el auxilio inmediato que precise.

2. La Administración Pública garantizará la reserva absoluta de la identidad del comunicante, en los términos que la Ley establezca.

Artículo 9. Colaboración judicial y policial

1. Si la ejecución de la medida de protección acordada exigiese la entrada en domicilio o lugar cuyo acceso requiera el consentimiento de su titular, y no se obtuviera dicho consentimiento, se solicitará al Juzgado competente la autorización judicial de entrada, conforme a lo previsto en la normativa vigente.

2. Asimismo, podrá recabarse la cooperación y asistencia de las fuerzas y cuerpos de seguridad en la ejecución de las medidas acordadas, en los términos previstos en la normativa vigente.

Las resoluciones de tutela administrativa se ejecutarán en coordinación con la Policía Autonómica de la Comunidad Valenciana, siempre que sea requerida su intervención por las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores.

Artículo 10. Deber de colaboración

1. Todas las Administraciones Públicas están obligadas a prestar la colaboración necesaria en la prevención de las situaciones de riesgo y desamparo de menores y en la ejecución de las medidas de protección previstas en la presente norma.

2. Els responsables dels centres i serveis sanitaris i dels centres escolars, ja siguen públics o privats, tenen l'obligació de col·laborar amb els serveis socials municipals i amb el departament de l'administració autonòmica competent en matèria de protecció de menors, en la realització d'actuacions destinades a evitar o a resoldre les situacions de risc o de desemparament dels menors.

A l'efecte de les resolucions administratives dictades a l'empara d'aquesta norma, tenen caràcter executiu i seran d'obligat i d'immediat compliment.

Article 11. Duració i revisió de les mesures de protecció

1. Les mesures de protecció de menors han d'adoptar-se amb previsió expressa de la seua duració, sempre que la seua naturalesa ho permeta. La duració haurà de ser la mínima per a aconseguir els objectius que amb elles es persegueixen, i inicialment, i excepte causes justificades, no superarà els sis mesos, i seran revisades una vegada transcorregut el termini fixat, sense perjuí que la revisió es realitze abans com a conseqüència d'una variació de les circumstàncies.

2. El cessament, la pròrroga transcorreguts els sis mesos o el termini fixat o la modificació de la mesura revisada, quan la competència per a això escaiga a la Generalitat Valenciana, es formalitzarà en una resolució administrativa de la persona titular de la Direcció Territorial competent en matèria de protecció de menors, a proposta de la Comissió Tècnica competent.

Article 12. Cessament de les mesures de protecció

1. Amb caràcter general, les mesures de protecció establides en aquesta norma cessaran pels següents motius:

a) Majoria d'edat.

b) Emancipació.

c) Compliment del termini fixat per a la mesura i, si és procedent, de la seua pròrroga.

d) Desaparició de les circumstàncies que van motivar l'adopció de la mesura o quan l'interés del menor així ho aconselle.

e) La constitució de l'adopció per l'òrgan judicial competent.

f) Resolució judicial, en els casos en què ho preveja expressament la llei.

2. L'adopció, mitjançant resolució administrativa, d'una nova mesura de protecció implicarà, de forma automàtica i sense necessitat de declaració expressa, el cessament de l'anterior, llevat que foren compatibles atenent la seua naturalesa.

Article 13. Inscripció registral

Quan l'administració autonòmica detecte, en la instrucció de l'expedient de protecció, que el naixement del menor no es troba inscrit en el Registre Civil, les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors promouran l'oportú expedient d'inscripció de naixement davant del Registre Civil corresponent, d'acord amb la legislació vigent.

Article 14. Dret d'accés a arxius i registres

1. L'accés als registres i als documents integrants d'un expedient de protecció de menors, es regirà per allò que s'ha disposat en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Podrà ser denegat l'accés a determinats documents que formen part d'un expedient, quan la seua reserva siga necessària per a no perjudicar l'interés del menor o de terceres persones.

En qualsevol cas, l'accés a les dades referents a la intimitat i circumstàncies dels menors existents en els expedients de protecció, així com els relatius a la intimitat de les persones, estaran reservats a aquests.

2. Les persones que, prestant serveis en les administracions públiques o en les institucions col·laboradores, tinguen accés als registres i als expedients de protecció de menors, estan obligades a guardar secret de la informació que coneguen.

2. Los responsables de los centros y servicios sanitarios y de los centros escolares, ya sean públicos o privados, tienen la obligación de colaborar con los servicios sociales municipales y con el departamento de la administración autonómica competente en materia de protección de menores, en la realización de actuaciones destinadas a evitar o resolver las situaciones de riesgo o desamparo de los menores.

A tal efecto, las resoluciones administrativas dictadas al amparo de la presente norma tienen carácter ejecutivo y serán de obligado e inmediato cumplimiento.

Artículo 11. Duración y revisión de las medidas de protección

1. Las medidas de protección de menores deben adoptarse con previsión expresa de su duración, siempre que la naturaleza de las mismas lo permita. La duración habrá de ser la mínima para conseguir los objetivos que con ellas se persiguen, e inicialmente, y salvo causas justificadas, no superará los seis meses, siendo revisadas una vez transcurrido el plazo fijado, sin perjuicio de que la revisión se realice antes como consecuencia de una variación de las circunstancias.

2. El cese, la prórroga transcurridos los seis meses o el plazo fijado, o la modificación de la medida revisada, cuando la competencia para ello corresponda a la Generalitat Valenciana, se formalizará en resolución administrativa de la persona titular de la Dirección Territorial competente en materia de protección de menores, a propuesta de la Comisión Técnica competente.

Artículo 12. Cese de las medidas de protección

1. Con carácter general, las medidas de protección establecidas en la presente norma cesarán por los siguientes motivos:

a) Mayoría de edad.

b) Emancipación.

c) Cumplimiento del plazo fijado para la medida y, en su caso, de su prórroga.

d) Desaparición de las circunstancias que motivaron la adopción de la medida o cuando el interés del menor así lo aconseje.

e) La constitución de la adopción por el órgano judicial competente.

f) Resolución judicial, en los casos en que lo prevea expresamente la Ley.

2. La adopción, mediante resolución administrativa, de una nueva medida de protección implicará, de forma automática y sin necesidad de declaración expresa, el cese de la anterior, salvo que fueran compatibles atendiendo a su naturaleza.

Artículo 13. Inscripción registral

Cuando la administración autonómica detecte, en la instrucción del expediente de protección, que el nacimiento del menor no se encuentra inscrito en el Registro Civil, las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores promoverán el oportuno expediente de inscripción de nacimiento ante el Registro Civil correspondiente, de conformidad con la legislación vigente.

Artículo 14. Derecho de acceso a archivos y registros

1. El acceso a los registros y a los documentos integrantes de un expediente de protección de menores, se regirá por lo dispuesto en la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

Podrá ser denegado el acceso a determinados documentos que formen parte de un expediente, cuando la reserva de los mismos sea necesaria para no perjudicar el interés del menor o de terceras personas.

En cualquier caso, el acceso a los datos referentes a la intimidad y circunstancias de los menores obrantes en los expedientes de protección, así como los relativos a la intimidad de las personas, estarán reservados a los mismos.

2. Las personas que, prestando servicios en las Administraciones Públicas o en las instituciones colaboradoras, tengan acceso a los registros y a los expedientes de protección de menores, están obligadas a guardar secreto de la información que conozcan.

3. L'accés als registres creats en aquest reglament, en la mesura en què continguen dades susceptibles de tractament mitjançant operacions i procediments tècnics de caràcter automatitzat o no, se sotmetrà al que disposa la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal.

TÍTOL I
De la situació de risc

CAPÍTOL I
Del risc

Article 15. Concepte de situació de risc

Es considera situació de risc per al menor aquella que, per circumstàncies personals, interpersonals o de l'entorn, ocasiona un perjuí per al desenvolupament i/o al benestar personal o social d'aquest, sense que siga necessària l'assumpció de la tutela pel ministeri de la llei per a adoptar les mesures encaminades a la seua correcció.

Article 16. Situacions de risc

Són situacions de risc les següents:

1. La negligència en l'atenció física, psíquica o educativa del menor per part dels seus pares, tutors o guardadors, sempre que les omissions en l'atenció d'aquell siguen esporàdiques i lleus.

2. La utilització de l'abús físic o emocional, sempre que no es produïsquen episodis greus de maltractament i/o no hi haja un patró crònic de violència en la dinàmica relacional familiar.

3. Aquelles potencialment perjudicials per al desenvolupament físic, psíquic i emocional en les quals el menor té una satisfactòria i adequada relació amb algun dels membres de la família, o bé una edat i un estatus físic, cognitiu, emocional o temperamental que redueix la seua vulnerabilitat davant d'aquestes.

4. Aquelles de precarietat, dificultat d'afrontament de la realitat social, dificultats parentals i relacionals, o altres potencialment perjudicials per al menor, en què es compta amb el consentiment i la col·laboració dels pares, tutors o cuidadors per a la seua superació, i es poden abordar aquestes des dels recursos generals disponibles en la comunitat, així com amb recursos especialitzats que es puguen portar a terme amb la família sense necessitat d'assumir la tutela del menor.

5. Qualssevol altra situació que produïsca en el menor un perjuí en el seu desenvolupament físic o psíquic, però la magnitud del qual es considere inferior al derivat per a ell si n'assumira la tutela el ministeri de la llei.

Article 17. Competència

1. Escau a les entitats locals la competència per a apreciar i per a intervindre en situacions de risc i per a executar les mesures de suport familiar adoptades amb l'objecte de disminuir o d'eradicar els factors que les provoquen, així com realitzar el seguiment de l'evolució del menor en la família, excepte allò que s'ha disposat en el títol III d'aquest reglament per a la guarda voluntària.

2. La competència de les entitats locals davant de situacions de risc serà exercida pels equips municipals de serveis socials o, si és procedent, pels serveis integrals d'atenció a la família i al menor d'àmbit municipal i/o supramunicipal. Aquests serveis podran prestar-se directament per les entitats locals o concertar-se amb institucions d'integració familiar degudament autoritzades.

Article 18. Principis generals

1. En les situacions de risc, l'actuació administrativa es dirigirà a procurar l'atenció de les necessitats del menor, a millorar el seu medi familiar i, específicament, dins de la voluntària col·laboració dels pares o tutors del menor, estarà orientada a aconseguir:

a) La integració i el manteniment del menor en el seu entorn familiar.

3. El acceso a los registros creados en el presente reglamento, en la medida en que contengan datos susceptibles de tratamiento mediante operaciones y procedimientos técnicos de carácter automatizado o no, se someterá a lo que dispone la Ley Orgánica 15/1999, de 13 de diciembre, de Protección de Datos de Carácter Personal.

TÍTULO I
De la situación de riesgo

CAPÍTULO I
Del riesgo

Artículo 15. Concepto de situación de riesgo

Se considera situación de riesgo para el menor aquella que, por circunstancias personales, interpersonales o del entorno, ocasiona un perjuicio para el desarrollo y/o bienestar personal o social del mismo, sin que sea necesaria la asunción de la tutela por ministerio de la Ley para adoptar las medidas encaminadas a su corrección.

Artículo 16. Situaciones de riesgo

Son situaciones de riesgo las siguientes:

1. La negligencia en la atención física, psíquica o educativa del menor por parte de sus padres, tutores o guardadores, siempre y cuando las omisiones en el cuidado de aquél sean esporádicas y leves.

2. La utilización del abuso físico o emocional, siempre y cuando no se produzcan episodios graves de maltrato y/o no haya un patrón crónico de violencia en la dinámica relacional familiar.

3. Aquellas potencialmente perjudiciales para el desarrollo físico, psíquico y emocional en las que el menor tiene una satisfactoria y adecuada relación con alguno de los miembros de la familia, o bien una edad y un estatus físico, cognitivo, emocional o temperamental que reduce su vulnerabilidad ante las mismas.

4. Aquellas de precariedad, dificultad de afrontamiento de la realidad social, dificultades parentales y relacionales, u otras potencialmente perjudiciales para el menor, en las que se cuenta con el consentimiento y colaboración de los padres, tutores o cuidadores para su superación, pudiéndose abordar las mismas desde los recursos generales disponibles en la comunidad, así como con recursos especializados que se puedan llevar a cabo con la familia sin necesidad de asumir la tutela del menor.

5. Cualesquiera otra situación que produzca en el menor un perjuicio en su desarrollo físico o psíquico, pero cuya magnitud se considere inferior al derivado para el mismo si se asumiera la tutela por ministerio de la Ley.

Artículo 17. Competencia

1. Corresponde a las entidades locales la competencia para apreciar e intervenir en situaciones de riesgo y para ejecutar las medidas de apoyo familiar adoptadas con el objeto de disminuir o erradicar los factores que las provocan, así como realizar el seguimiento de la evolución del menor en la familia, salvo lo dispuesto en el Título III del presente reglamento para la guarda voluntaria.

2. La competencia de las entidades locales ante situaciones de riesgo se ejercerá por los equipos municipales de servicios sociales o, en su caso, por los servicios integrales de atención a la familia y al menor de ámbito municipal y/o supramunicipal. Estos servicios podrán prestarse directamente por las entidades locales o concertarse con instituciones de integración familiar debidamente autorizadas.

Artículo 18. Principios generales

1. En las situaciones de riesgo, la actuación administrativa se dirigirá a procurar la atención de las necesidades del menor, mejorando su medio familiar y, específicamente, dentro de la voluntaria colaboración de los padres o tutores del menor, estará orientada a conseguir:

a) La integración y el mantenimiento del menor en su entorno familiar.

b) La disminució dels factors de dificultat social que incidisquen en la situació personal i social dels menors.

c) La promoció dels factors de protecció social dels menors amb la seua família.

d) La prevenció de situacions de desarrelament familiar.

2. Les situacions de risc seran ateses mitjançant les mesures de suport familiar previstes en el capítol II d'aquest títol.

3. Percebuda la situació de risc i establit el programa d'intervenció, els pares o tutors hauran de col·laborar activament en l'execució de les mesures de suport acordades, podent ser plasmada la dita col·laboració en document administratiu. L'agreujament o la persistència de la situació de risc per la negativa o per la manifesta falta de col·laboració dels pares o tutors, podrà donar lloc a la declaració de desemparament del menor.

CAPÍTOL II
Del suport familiar

Article 19. Concepte

El suport a la família és una mesura de protecció dirigida a atendre les necessitats bàsiques del menor i a millorar el seu entorn familiar, amb l'objectiu de mantindre'l en aquest entorn en unes condicions que permeten el seu desenvolupament integral.

Article 20. Tipologia de recursos de suport a la família

1. Les mesures de suport a la família podran ser de caràcter tècnic o econòmic.

2. S'entén per mesures de suport de caràcter tècnic les intervencions de caràcter socioeducatiu o terapèutic desenvolupades per professionals en favor del menor i de la seua família, tendents a la prevenció de situacions de desarrelament familiar. També tenen aquesta consideració els serveis prestats a la família per les diferents institucions que faciliten el desenvolupament de la vida familiar i que permeten una millor atenció als menors.

3. S'entén per mesures de suport de caràcter econòmic les prestacions o ajudes que es faciliten quan la causa determinant del risc per al desenvolupament del menor procedeix de situacions de carència o insuficiència de recursos econòmics.

4. Les prestacions econòmiques es concediran d'acord amb allò que s'ha disposat en la normativa específica reguladora d'aquest tipus d'ajudes.

Article 21. Règim de les mesures de suport familiar

1. En les situacions de risc s'actuarà mitjançant el suport a la família, com a recurs preventiu prioritari, mitjançant l'establiment de programes dirigits a atendre les necessitats bàsiques dels menors i a millorar el seu entorn familiar, amb l'objecte de garantir el seu dret a romandre en aquest en condicions que permeten el seu desenvolupament integral.

2. D'acord amb l'anterior, s'estableix com a mesura preceptiva en les situacions de risc, la intervenció tècnica per part del professional responsable del cas per a realitzar el seguiment en el mateix entorn familiar.

3. Amb aquesta finalitat, l'esmentada intervenció es podrà acompanyar, entre altres, de les següents mesures especials de suport:

a) Programes compensadors de caràcter socioeducatiu que afavorisquen la integració i que faciliten l'adequat exercici de les funcions parentals, així com una millora en les relacions sociofamiliars.

b) Prestacions econòmiques per a atendre les necessitats bàsiques dels menors.

c) L'assistència acompanyada del menor a centres de caràcter educatiu.

d) La intervenció de voluntaris en tasques de suport al menor i a la seua família.

e) L'ajuda a domicili.

f) L'atenció diürna en centres destinats a prestar un suport preventiu a la inadaptació social dels menors.

g) Programes formatius de garantia social dirigits a adolescents que, abandonant el sistema escolar, requerisquen una formació professional que afavorisca la seua incorporació laboral.

b) La disminución de los factores de dificultad social que incidan en la situación personal y social de los menores.

c) La promoción de los factores de protección social de los menores con su familia.

d) La prevención de situaciones de desarraigo familiar.

2. Las situaciones de riesgo se atenderán mediante las medidas de apoyo familiar previstas en el capítulo II del presente Título.

3. Apreciada la situación de riesgo y establecido el programa de intervención, los padres o tutores deberán colaborar activamente en la ejecución de las medidas de apoyo acordadas, pudiendo ser plasmada dicha colaboración en documento administrativo. El agravamiento o persistencia de la situación de riesgo por la negativa o por la manifiesta falta de colaboración de los padres o tutores, podrá dar lugar a la declaración de desamparo del menor.

CAPÍTULO II
Del apoyo familiar

Artículo 19. Concepto

El apoyo a la familia es una medida de protección dirigida a cubrir las necesidades básicas del menor y mejorar su entorno familiar, con el objetivo de mantenerlo en dicho entorno en unas condiciones que permitan su desarrollo integral.

Artículo 20. Tipología de recursos de apoyo a la familia

1. Las medidas de apoyo a la familia podrán ser de carácter técnico o económico.

2. Se entiende por medidas de apoyo de carácter técnico las intervenciones de carácter socio-educativo o terapéutico desarrolladas por profesionales en favor del menor y de su familia, tendentes a la prevención de situaciones de desarraigo familiar. También tienen esta consideración los servicios prestados a la familia por las diferentes instituciones que faciliten el desarrollo de la vida familiar y permitan una mejor atención a los menores.

3. Se entiende por medidas de apoyo de carácter económico las prestaciones o ayudas que se facilitan cuando la causa determinante del riesgo para el desarrollo del menor procede de situaciones de carencia o insuficiencia de recursos económicos.

4. Las prestaciones económicas se concederán de acuerdo con lo dispuesto en la normativa específica reguladora de este tipo de ayudas.

Artículo 21. Régimen de las medidas de apoyo familiar

1. En las situaciones de riesgo se actuará mediante el apoyo a la familia, como recurso preventivo prioritario, mediante el establecimiento de programas dirigidos a cubrir las necesidades básicas de los menores y mejorar su entorno familiar, con el objeto de garantizar su derecho a permanecer en el mismo en condiciones que permitan su desarrollo integral.

2. De acuerdo con lo anterior, se establece como medida preceptiva en las situaciones de riesgo, la intervención técnica por parte del profesional responsable del caso para realizar el seguimiento en el propio entorno familiar.

3. Con esta finalidad, dicha intervención se podrá acompañar, entre otras, de las siguientes medidas especiales de apoyo:

a) Programas compensadores de carácter socio-educativo que favorezcan la integración y faciliten el adecuado ejercicio de las funciones parentales, así como una mejora en las relaciones sociofamiliares.

b) Prestaciones económicas para atender las necesidades básicas de los menores.

c) La asistencia acompañada del menor a centros de carácter educativo.

d) La intervención de voluntarios en tareas de apoyo al menor y a su familia.

e) La ayuda a domicilio.

f) La atención diurna en centros destinados a prestar un apoyo preventivo a la inadaptación social de los menores.

g) Programas formativos de garantía social dirigidos a adolescentes que, abandonando el sistema escolar, requieran una formación profesional que favorezca su incorporación laboral.

h) Programes d'orientació, mediació i teràpia familiar.

i) La guarda voluntària de menors, que es tramitarà i s'exercirà en la forma establida en el títol III d'aquest reglament.

Article 22. Competències per a la seua aplicació

1. A les entitats locals escau el desenvolupament i l'aplicació dels recursos de suport familiar previstos en aquest capítol, en el marc d'allò que s'ha disposat en la legislació vigent en matèria d'acció social, de protecció de menors i de règim local, excepte allò que s'ha disposat per a la guarda voluntària en el títol III d'aquest reglament.

2. Els serveis territorials competents de l'administració autonòmica coordinaran i recolzaran les entitats locals en el compliment d'aquestes funcions.

3. Així mateix, el suport familiar podrà prestar-se a través de les institucions col·laboradores d'integració familiar, habilitades d'acord amb allò que s'ha disposat en la normativa reguladora del règim d'autorització i de funcionament dels serveis i d'equipaments d'atenció a la infància i joventut.

TÍTOL II
De la situació de desemparament i tutela

CAPÍTOL I
De la declaració de desemparament

Article 23. Concepte de desemparament

Es considera situació de desemparament la que es produeix de fet a causa de l'incompliment, o de l'impossible o inadequat exercici dels deures de protecció establits per les lleis per a la guarda de menors, quan aquests queden privats de la necessària assistència moral i material.

Amb el desemparament s'ocasiona un perjuí greu al desenvolupament personal o social del menor, que requereix inexcusablement l'assumpció de la tutela pel ministeri de la llei per a adoptar les mesures encaminades a la seua protecció i correcció.

Article 24. Situacions de desemparament

Són situacions de desemparament les següents:

1. La negligència en l'atenció física, psíquica o educativa del menor per part dels seus pares, tutors o guardadors, quan les omissions en l'atenció del menor siguen sistemàtiques o greus.

2. La utilització, per part dels pares, tutors o guardadors, de l'abús físic o emocional sobre el menor, amb episodis greus de maltractament, o l'existència d'un patró crònic de violència en la dinàmica relacional amb aquell.

3. Aquelles perjudicials per al desenvolupament físic, psíquic i emocional, en les quals el menor no disposa d'una satisfactòria i adequada relació amb algun familiar, o bé la seua edat, estatus físic, cognitiu, emocional o temperamental limiten la seua capacitat d'autoprotecció contra aquestes.

4. Aquelles de precarietat, dificultat d'afrontament de la realitat social, dificultats parentals i relacionals o altres potencialment perjudicials per al menor, en què no es compta amb el consentiment i la col·laboració dels pares, tutors o guardadors per a la seua superació, i que no pugen abordar-se aquestes des dels recursos generals o especialitzats disponibles en la comunitat amb el menor integrat en la família.

5. Qualssevol una altra situació que produïsca en el menor un perjuí greu en el seu desenvolupament físic o psíquic i que requerisca per a la seua protecció la separació del seu nucli familiar, mitjançant l'assumpció de la tutela pel ministeri de la llei.

Article 25. Inici d'expedient de protecció

Quan les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors tinguen coneixement d'una presumpta situació de desemparament en què poguera trobar-se un menor, incoaran l'oportú expedient administratiu de protecció, d'acord amb allò que s'ha previst en aquest capítol, amb l'objecte de verificar la situació detectada o denunciada i d'adoptar, en conseqüència, les mesures necessàries per a assegurar-los l'assistència moral o material.

h) Programas de orientación, mediación y terapia familiar.

i) La guarda voluntaria de menores, que se tramitará y ejercerá en la forma establecida en el Título III del presente reglamento.

Artículo 22. Competencias para su aplicación

1. A las entidades locales les corresponde el desarrollo y aplicación de los recursos de apoyo familiar previstos en el presente capítulo, en el marco de lo dispuesto en la legislación vigente en materia de acción social, de protección de menores y de régimen local, salvo lo dispuesto para la guarda voluntaria en el Título III del presente reglamento.

2. Los servicios territoriales competentes de la administración autonómica coordinarán y apoyarán a las entidades locales en el cumplimiento de estas funciones.

3. Asimismo, el apoyo familiar podrá prestarse a través de las instituciones colaboradoras de integración familiar, habilitadas conforme a lo dispuesto en la normativa reguladora del régimen de autorización y funcionamiento de los servicios y equipamientos de atención a la infancia y juventud.

TÍTULO II
De la situación de desamparo y tutela

CAPÍTULO I
De la declaración de desamparo

Artículo 23. Concepto de situación de desamparo

Se considera como situación de desamparo la que se produce de hecho a causa del incumplimiento, o del imposible o inadecuado ejercicio de los deberes de protección establecidos por las Leyes para la guarda de menores, cuando éstos queden privados de la necesaria asistencia moral y material.

Con el desamparo se ocasiona un perjuicio grave al desarrollo personal o social del menor, que requiere inexcusablemente la asunción de la tutela por ministerio de la Ley para adoptar las medidas encaminadas a su protección y corrección.

Artículo 24. Situaciones de desamparo

Son situaciones de desamparo las siguientes:

1. La negligencia en la atención física, psíquica o educativa del menor por parte de sus padres, tutores o guardadores, cuando las omisiones en el cuidado del menor sean sistemáticas o graves.

2. La utilización, por parte de los padres, tutores o guardadores, del abuso físico o emocional hacia el menor, con episodios graves de maltrato, o la existencia de un patrón crónico de violencia en la dinámica relacional con aquél.

3. Aquellas perjudiciales para el desarrollo físico, psíquico y emocional, en las cuales el menor no dispone de una satisfactoria y adecuada relación con algún familiar, o bien su edad, estatus físico, cognitivo, emocional o temperamental limitan su capacidad de autoprotección ante las mismas.

4. Aquellas de precariedad, dificultad de afrontamiento de la realidad social, dificultades parentales y relacionales u otras potencialmente perjudiciales para el menor, en las que no se cuenta con el consentimiento y colaboración de los padres, tutores o guardadores para su superación, no pudiéndose abordar las mismas desde los recursos generales o especializados disponibles en la comunidad con el menor integrado en la familia.

5. Cualesquiera otra situación que produzca en el menor un perjuicio grave en su desarrollo físico o psíquico y que requiera para su protección de la separación de su núcleo familiar, mediante la asunción de la tutela por ministerio de la Ley.

Artículo 25. Inicio de expediente de protección

Cuando las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores tengan conocimiento de una presunta situación de desamparo en la que pudiera encontrarse un menor, incoarán el oportuno expediente administrativo de protección, conforme a lo previsto en el presente capítulo, con el objeto de verificar la situación detectada o denunciada y de adoptar, en consecuencia, las medidas necesarias para asegurarles la asistencia moral o material.

Article 26. Instrucció de l'expedient

1. La instrucció de l'expedient de protecció escaurà a les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors.

En tot cas caldrà que en l'expedient conste l'informe de l'equip municipal de serveis socials. L'esmentat informe contindrà una anàlisi completa de la situació personal del menor, de les seues circumstàncies sociofamiliars i del seu entorn immediat, així com una valoració de les actuacions realitzades i de les mesures adoptades prèviament per l'entitat local en exercici de les competències atribuïdes en el títol I d'aquest reglament.

2. Així mateix, les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors podran sol·licitar a qualsevol entitat, organisme o institució o professional, tots els informes tècnics, psicològics, socials, sanitaris o pedagògics que calga per al complet coneixement de les circumstàncies del menor i de les possibilitats d'atenció en la seua mateixa família.

3. L'expedient administratiu es completarà, quan això siga possible, amb la informació i documentació, relativa al menor o la seua família, que siga rellevant per a la seua instrucció, així com amb aquella que pogueren aportar els interessats.

Article 27. Participació de les persones interessades

1. Es garanteix al menor el dret a ser oït quan siga major de dotze anys o quan, sent d'edat inferior, tinguera suficient juí valorat en informes psicològics, que s'incorporaran a l'expedient.

Quan el procediment administratiu s'haja iniciat per haver tingut coneixement que el menor ha sigut objecte d'abusos sexuals o de qualsevol altre tipus de maltractament de naturalesa anàloga, les compareixences d'aquell es realitzaran en presència d'un professional qualificat i en la forma adequada l'especial situació detectada, procurant-hi en tot moment preservar la seua intimitat.

2. En els termes previstos en l'article 84 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, hauran de ser oïts els pares o tutors o els responsables de la guarda del menor, els quals podran al·legar i presentar els documents i justificacions que estimen pertinents.

3. Podran ser escoltades totes les persones que puguen aportar informació sobre la situació del menor o de la seua família o guardadors.

4. Totes les manifestacions efectuades per les persones interessades o, si no n'hi ha, les notificacions donant tràmit d'audiència cursades en legal forma, hauran de tindre constància escrita en l'expedient administratiu.

Article 28. Proposta de resolució

Completada la instrucció i practicat el tràmit d'audiència, es traslladarà l'expedient a la Comissió Tècnica de Menors, que formularà una proposta de resolució motivada, expressant els fets i causes que determinen la declaració de desemparament, així com la mesura o les mesures de protecció complementàries que es proposen, el seu abast, la previsió de duració i la forma d'exercici.

Article 29. Resolució

1. El desemparament d'un menor es declararà mitjançant resolució motivada de la persona titular de la Direcció Territorial competent en matèria de protecció de menors, en la qual s'expressaran les causes d'aquest.

En la mateixa resolució es declararà l'assumpció de la tutela i es manifestarà la forma d'exercici de la guarda.

2. Si no es dicta i notifica resolució expressa en el termini de sis mesos, s'entendrà que el procediment ha caducat, d'acord amb allò que s'ha establit en l'article 44 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. A aquest efecte, la persona titular de la Direcció Territorial competent en matèria de protecció de menors dictarà resolució administrativa declarant la caducitat del procediment i ordenant l'arxiu d'actuacions.

Artículo 26. Instrucción del expediente

1. La instrucción del expediente de protección corresponderá a las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores.

En todo caso será necesario que en el expediente conste informe del equipo municipal de servicios sociales. Dicho informe contendrá un análisis completo de la situación personal del menor, de sus circunstancias socio-familiares y de su entorno inmediato, así como una valoración de las actuaciones realizadas y medidas adoptadas previamente por la entidad local en ejercicio de las competencias atribuidas en el Título I del presente reglamento.

2. Asimismo, las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores podrán solicitar a cualquier entidad, organismo, institución o profesional, cuantos informes técnicos, psicológicos, sociales, sanitarios o pedagógicos sean necesarios para el completo conocimiento de las circunstancias del menor y de las posibilidades de atención en su propia familia.

3. El expediente administrativo se completará, cuando ello sea posible, con la información y documentación relativa al menor o su familia, que sea relevante para la instrucción del mismo, así como con aquella que pudieran aportar los interesados.

Artículo 27. Participación de las personas interesadas

1. Se garantiza al menor el derecho a ser oído cuando sea mayor de doce años o cuando, siendo de edad inferior, tuviere suficiente juicio valorado en informes psicológicos, que se incorporarán al expediente.

Cuando el procedimiento administrativo se haya iniciado por haber tenido conocimiento de que el menor ha sido objeto de abusos sexuales o de cualquier otro tipo de maltrato de naturaleza análoga, las comparecencias de aquél se realizarán en presencia de profesional cualificado y en la forma adecuada a la especial situación detectada, cuidando en todo momento de preservar su intimidad.

2. En los términos previstos en el artículo 84 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, deberán ser oídos los padres o tutores o los responsables de la guarda del menor, quienes podrán alegar y presentar los documentos y justificaciones que estimen pertinentes.

3. Podrán ser oídas cuantas personas puedan aportar información sobre la situación del menor o de su familia o guardadores.

4. Todas las manifestaciones efectuadas por las personas interesadas o, en su defecto, las notificaciones dando trámite de audiencia cursadas en legal forma, deberán tener constancia escrita en el expediente administrativo.

Artículo 28. Propuesta de resolución

Completada la instrucción y practicado el trámite de audiencia, se trasladará el expediente a la Comisión Técnica de Menores, que formulará propuesta de resolución motivada, expresando los hechos y causas que determinan la declaración de desamparo, así como la medida o medidas de protección complementarias que se proponen, su alcance, previsión de duración y forma de ejercicio.

Artículo 29. Resolución

1. El desamparo de un menor se declarará mediante resolución motivada de la persona titular de la Dirección Territorial competente en materia de protección de menores, en la que se expresarán las causas del mismo.

En la misma resolución se declarará la asunción de la tutela y se manifestará la forma de ejercicio de la guarda.

2. Si no se dicta y notifica resolución expresa en el plazo de seis meses, se entenderá que el procedimiento ha caducado, de conformidad con lo establecido en el artículo 44 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común. A tal efecto, la persona titular de la Dirección Territorial competente en materia de protección de menores dictará resolución administrativa declarando la caducidad del procedimiento y ordenando el archivo de actuaciones.

Article 30. Notificació

La resolució de declaració de desemparament serà notificada en forma legal als pares, tutors o guardadors, en un termini de quaranta-vuit hores. Sempre que siga possible, en el moment de la notificació s'els informarà, de forma presencial i de mode clar i comprensible, de les causes que van donar lloc a la intervenció de l'administració i dels possibles efectes de la decisió adoptada.

En l'exercici de tal actuació, que serà simultània a l'execució material de la resolució, l'administració de la Generalitat Valenciana podrà demanar la cooperació i assistència de les forces i cossos de seguretat, d'acord amb allò que s'ha disposat en l'article 9 d'aquest reglament.

Article 31. Procediment d'urgència

1. De forma excepcional, en aquells supòsits en què es requerisca una ràpida intervenció de l'administració pública, sense esperar que es complete la instrucció del procediment ordinari de declaració de desemparament, en existir un perill per a la integritat física o psíquica d'un menor, les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors procediran, immediatament, mitjançant resolució motivada del seu titular, a declarar el desemparament i a assumir la tutela del menor, i a adoptar totes les mesures que calga per a assegurar la seua assistència material i moral.

Simultàniament haurà d'iniciar-se o de prosseguir-se la instrucció ordinària del procediment d'acord amb allò que s'ha disposat en els articles anteriors i retre'n compte a la Comissió Tècnica de Menors, en la següent sessió que celebre, de la resolució adoptada amb caràcter d'urgència.

2. La resolució dictada en un procediment d'urgència serà notificada segons allò disposat en l'article 30.

3. A l'efecte de garantir la intervenció immediata de l'administració pública en cas d'urgència, la persona titular de la Direcció Territorial competent en matèria de protecció de menors podrà delegar, exclusivament per a aquests supòsits, la firma de la citada resolució.

Article 32. Absència de causa de desemparament

Si una vegada finalitzada la instrucció de l'expedient per l'administració de la Generalitat Valenciana, es considera que no existeix causa per a declarar el desemparament del menor, a proposta de la Comissió Tècnica de Menors, la persona titular de la Direcció Territorial competent en matèria de protecció de menors dictarà una resolució motivada expressant l'esmentada circumstància i ordenant l'arxiu de l'expedient, sense perjuí de la comunicació d'aquest arxiu a l'equip municipal de serveis socials, o a la persona o entitat la denúncia de la qual va donar origen a l'inici de l'expedient.

No obstant això, si es valora que el menor es troba en una situació de risc, es posarà en tot cas en coneixement del corresponent equip municipal de serveis socials perquè adopte, segons allò que s'ha disposat en el títol I d'aquest reglament, les mesures de suport familiar que considere pertinents.

CAPÍTOL II
De la tutela

Article 33. Tutela per ministeri de la llei

1. Declarat el desemparament d'un menor d'acord allò que s'ha regulat en el capítol I de títol II d'aquest reglament, la Generalitat Valenciana assumeix pel ministeri de la llei la seua tutela, en els termes establits en l'article 172 del Codi Civil.

2. Constituïda la tutela, la Generalitat Valenciana, a través de les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors, exercirà les funcions de tutor segons allò que s'ha disposat en el Codi Civil.

Article 34. Suspensió de la pàtria potestat o tutela ordinària

L'assumpció de la tutela per la Generalitat Valenciana porta amb si la suspensió de la pàtria potestat o de la tutela ordinària.

No obstant això, seran vàlids els actes de contingut patrimonial que realitzen els pares o tutors en representació del menor i que siguen beneficiosos per a aquest.

Artículo 30. Notificación

La resolución de declaración de desamparo será notificada en legal forma a los padres, tutores o guardadores, en un plazo de cuarenta y ocho horas. Siempre que sea posible, en el momento de la notificación se les informará, de forma presencial y de modo claro y comprensible, de las causas que dieron lugar a la intervención de la administración y de los posibles efectos de la decisión adoptada.

En el ejercicio de tal actuación, que será simultánea a la ejecución material de la resolución, la administración de la Generalitat Valenciana podrá recabar la cooperación y asistencia de las fuerzas y cuerpos de seguridad, conforme a lo dispuesto en el artículo 9 del presente reglamento.

Artículo 31. Procedimiento de urgencia

1. De forma excepcional, en aquellos supuestos en los que se requiera una rápida intervención de la administración Pública, sin esperar a que se complete la instrucción del procedimiento ordinario de declaración de desamparo, al existir un peligro para la integridad física o psíquica de un menor, las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores procederán, de inmediato, mediante resolución motivada de su titular, a declarar el desamparo y a asumir la tutela del menor, adoptando cuantas medidas sean necesarias para asegurar su asistencia material y moral.

Simultáneamente deberá iniciarse o proseguirse la instrucción ordinaria del procedimiento conforme a lo dispuesto en los artículos anteriores, dando cuenta a la Comisión Técnica de Menores, en la siguiente sesión que celebre, de la resolución adoptada con carácter de urgencia.

2. La resolución dictada en un procedimiento de urgencia será notificada según lo dispuesto en el artículo 30.

3. Al efecto de garantizar la intervención inmediata de la administración Pública en caso de urgencia, la persona titular de la Dirección Territorial competente en materia de protección de menores podrá delegar, exclusivamente para estos supuestos, la firma de la citada resolución.

Artículo 32. Ausencia de causa de desamparo

Si una vez finalizada la instrucción del expediente por la administración de la Generalitat Valenciana, se considera que no existe causa para declarar el desamparo del menor, a propuesta de la Comisión Técnica de Menores, la persona titular de la Dirección Territorial competente en materia de protección de menores dictará resolución motivada expresando dicha circunstancia y ordenando el archivo del expediente, sin perjuicio de la comunicación de dicho archivo al equipo municipal de servicios sociales, o a la persona o entidad cuya denuncia dio origen al inicio del expediente.

No obstante, si se valora que el menor se encuentra en una situación de riesgo, se pondrá en todo caso en conocimiento del correspondiente equipo municipal de servicios sociales para que adopte, conforme a lo dispuesto en el Título I del presente reglamento, las medidas de apoyo familiar que considere pertinentes.

CAPÍTULO II
De la tutela

Artículo 33. Tutela por ministerio de la Ley

1. Declarado el desamparo de un menor conforme a lo regulado en el capítulo I del Título II del presente reglamento, la Generalitat Valenciana asume por ministerio de la Ley la tutela del mismo, en los términos establecidos en el artículo 172 del Código Civil.

2. Constituida la tutela, la Generalitat Valenciana, a través de las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores, ejercerá las funciones de tutor conforme a lo dispuesto en el Código Civil.

Artículo 34. Suspensión de la patria potestad o tutela ordinaria

La asunción de la tutela por la Generalitat Valenciana lleva consigo la suspensión de la patria potestad o de la tutela ordinaria.

No obstante, serán válidos los actos de contenido patrimonial que realicen los padres o tutores en representación del menor y que sean beneficiosos para éste.

Article 35. Tutela ordinària

Sempre que l'administració de la Generalitat Valenciana es trobe legitimada per a això, podrà promoure, a través de l'òrgan competent, la constitució de la tutela ordinària quan existisquen persones que, per les seues relacions amb el menor o per altres circumstàncies, puguen assumir-la en interés d'aquest.

Article 36. Cessament de la tutela

1. El cessament de la tutela pel ministeri de la Llei, a proposta de la Comissió Tècnica de Menors, serà declarat mitjançant resolució administrativa de la persona titular de la Direcció Territorial competent en matèria de protecció de menors, quan hi concórrega alguna de les següents causes:

a) Desaparició de les causes que van motivar la declaració de desemparament.

b) Constitució de la tutela ordinària.

c) Adopció del menor.

d) Emancipació o majoria d'edat.

e) Mort del menor.

2. Així mateix, es declararà el cessament de la tutela quan l'expedient del menor siga traslladat a una altra comunitat autònoma i aquesta l'assumisca.

3. El cessament de la tutela administrativa per majoria d'edat o emancipació no impedirà que l'òrgan competent en matèria de menors realitze programes destinats a facilitar la plena autonomia personal i la integració social i laboral de les persones que hauran estat sota l'esmentada mesura de protecció i que voluntàriament accepten el compromís de participació.

TÍTOL III
De la guarda

CAPÍTOL I
De l'assumpció de la guarda

Article 37. Assumpció de la guarda

1. La Generalitat Valenciana assumirà temporalment la guarda d'un menor, com a mesura de protecció, en els supòsits següents:

a) Quan assumisca la tutela pel ministeri de la llei, a l'empara de l'article 172.1 del Codi Civil.

b) Quan els titulars de la pàtria potestat o tutors així ho sol·liciten a la Generalitat Valenciana, justificant no poder atendre el menor per circumstàncies greus.

c) Quan el jutge així ho dispose, en els casos en què legalment escaiga.

2. La guarda es realitzarà mitjançant l'acolliment familiar o l'acolliment residencial. L'acolliment familiar serà exercit per la persona o persones que determinen les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors. L'acolliment residencial serà exercit pel director del centre on siga acollit el menor.

3. Qualsevol variació en la forma d'exercici de la guarda haurà de ser acordada en resolució de la persona titular de la Direcció Territorial competent en matèria de protecció de menors, a proposta de la Comissió Tècnica competent.

CAPÍTOL II
De la guarda voluntària

Article 38. Sol·licitud de guarda voluntària

1. Els pares o tutors, quan per circumstàncies greus no puguen cuidar el menor, podran sol·licitar a la Generalitat Valenciana que n'assumisca la guarda durant el temps necessari.

2. La sol·licitud expressarà el temps estimat de duració de la guarda, haurà de ser subscrita pel pare i la mare que no estiguen privats de la pàtria potestat, o pel tutor, i anirà acompanyada, necessàriament, dels documents que acrediten l'existència de circumstàncies greus que justifiquen la petició de guarda.

3. La sol·licitud podrà presentar-se a les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors o a l'ajuntament del

Artículo 35. Tutela ordinaria

Siempre que la administración de la Generalitat Valenciana se encuentre legitimada para ello, podrá promover, a través del órgano competente, la constitución de la tutela ordinaria cuando existan personas que, por sus relaciones con el menor o por otras circunstancias, puedan asumirla en interés de éste.

Artículo 36. Cese de la tutela

1. El cese de la tutela por ministerio de la Ley, a propuesta de la Comisión Técnica de Menores, será declarado mediante resolución administrativa de la persona titular de la Dirección Territorial competente en materia de protección de menores, cuando concurra alguna de las siguientes causas:

a) Desaparición de las causas que motivaron la declaración de desamparo.

b) Constitución de la tutela ordinaria.

c) Adopción del menor.

d) Emancipación o mayoría de edad.

e) Fallecimiento del menor.

2. Asimismo, se declarará el cese de la tutela cuando el expediente del menor sea trasladado a otra Comunidad Autónoma y ésta asuma la misma.

3. El cese de la tutela administrativa por mayoría de edad o emancipación no impedirá que el órgano competente en materia de protección de menores realice programas destinados a facilitar la plena autonomía personal e integración social y laboral, de las personas que hayan estado bajo dicha medida de protección y que voluntariamente acepten el compromiso de participación.

TÍTULO III
De la guarda

CAPÍTULO I
De la asunción de la guarda

Artículo 37. Asunción de la guarda

1. La Generalitat Valenciana asumirá temporalmente la guarda de un menor, como medida de protección, en los supuestos siguientes:

a) Cuando asuma la tutela por ministerio de la Ley, al amparo del artículo 172.1 del Código Civil.

b) Cuando los titulares de la patria potestad o tutores así lo soliciten a la Generalitat Valenciana, justificando no poder atender al menor por circunstancias graves.

c) Cuando el Juez así lo disponga en los casos en que legalmente proceda.

2. La guarda se realizará mediante el acogimiento familiar o el acogimiento residencial. El acogimiento familiar se ejercerá por la persona o personas que determinen las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores. El acogimiento residencial se ejercerá por el director del Centro donde sea acogido el menor.

3. Cualquier variación en la forma de ejercicio de la guarda deberá ser acordada en resolución de la persona titular de la Dirección Territorial competente en materia de protección de menores, a propuesta de la Comisión Técnica competente.

CAPÍTULO II
De la guarda voluntaria

Artículo 38. Solicitud de guarda voluntaria

1. Los padres o tutores, cuando por circunstancias graves no puedan cuidar al menor, podrán solicitar a la Generalitat Valenciana que asuma la guarda durante el tiempo necesario.

2. La solicitud expresará el tiempo estimado de duración de la guarda, deberá ser suscrita por el padre y la madre que no estén privados de la patria potestad, o por el tutor, e irá acompañada, necesariamente, de los documentos que acrediten la existencia de circunstancias graves que justifiquen la petición de guarda.

3. La solicitud podrá presentarse en las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores o en el Ayun-

seu municipi de residència, a través de l'equip municipal de serveis socials, o bé en qualsevol de les dependències o formes previstes en l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Article 39. Instrucció de l'expedient

1. La instrucció de l'expedient de sol·licitud de guarda escaurà a les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors.

En tot cas, caldrà que en l'expedient conste informe de l'equip municipal de serveis socials. Aquest informe contindrà una anàlisi completa de la situació personal del menor, de les seues circumstàncies sociofamiliars i del seu entorn immediat, així com una valoració de la sol·licitud presentada i, si és procedent, de les actuacions realitzades i de les mesures adoptades prèviament per l'entitat local en exercici de les competències atribuïdes en el títol I d'aquest reglament.

2. Així mateix, les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors podran sol·licitar a qualsevol entitat, organisme, institució o professional, tots els informes tècnics, psicològics, socials, sanitaris o pedagògics que calga per al complet coneixement de les circumstàncies del menor i de les possibilitats d'atenció en la seua família.

3. En aquest procediment es garanteix el dret del menor a ser oït quan siga major de dotze anys o quan, sent d'edat inferior, tinguera suficient juí valorat en informes psicològics, que s'incorporaran a l'expedient.

Així mateix, hauran de ser oïts els pares o tutors o els responsables de la guarda del menor, els quals podran al·legar i presentar els documents i justificacions que estimen pertinents.

També podran ser escoltades totes les persones que puguen aportar informació sobre la situació del menor o de la seua família o guardadors.

4. Completada la instrucció i practicat, quan escaiga, el tràmit d'audiència, es traslladarà l'expedient a la Comissió Tècnica de Menors, la qual en formularà proposta de resolució.

Article 40. Resolució

1. La persona titular de la Direcció Territorial competent en matèria de protecció de menors, en resolució motivada, podrà acordar l'assumpció de la guarda, fixant en aquest cas la forma d'exercici d'aquesta i la seua duració, o bé podrà denegar la petició quan no existisquen raons suficients que justifiquen la seua estimació.

2. Si no es notifica resolució expressa en el termini de sis mesos, la sol·licitud d'assumpció de guarda s'entendrà desestimada.

Article 41. Condicions

1. Els pares o tutors d'un menor la guarda del qual haja sigut assumida per l'entitat pública, segons allò que s'ha disposat en aquest capítol, conservaran els drets de representació legal, d'administració de béns i de visites sobre el menor.

Aquestes persones seran degudament informades dels drets i de les responsabilitats que segueixen mantenint respecte als seus fills o pupils i haurà de constar de forma expressa aquesta circumstància en la resolució estimatòria de guarda o en l'acte administratiu de la seua notificació.

2. La citada guarda s'exercirà mitjançant acolliment residencial o acolliment familiar, en els termes previstos en aquest reglament.

3. En els supòsits de guarda voluntària podrà exigir-se als pares o tutors que contribuïsquen, d'acord amb la seua capacitat econòmica, al manteniment de les càrregues que es deriven de la cura i atenció del menor.

Article 42. Cessament de la guarda voluntària

1. La guarda assumida a instància de pares o tutors cessarà a petició d'aquests, per compliment del termini establit en la resolució estimatòria o quan hagueren desaparegut les causes que la van motivar.

tamiento de su municipio de residencia, a través del equipo municipal de servicios sociales, o bien en cualquiera de las dependencias o formas previstas en el artículo 38.4 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

Artículo 39. Instrucción del expediente

1. La instrucción del expediente de solicitud de guarda corresponderá a las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores.

En todo caso, será necesario que en el expediente conste informe del equipo municipal de servicios sociales. Dicho informe contendrá un análisis completo de la situación personal del menor, de sus circunstancias socio-familiares y de su entorno inmediato, así como una valoración de la solicitud presentada y, en su caso, de las actuaciones realizadas y medidas adoptadas previamente por la entidad local en ejercicio de las competencias atribuidas en el Título I del presente reglamento.

2. Asimismo, las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores podrán solicitar a cualquier entidad, organismo, institución o profesional, cuantos informes técnicos, psicológicos, sociales, sanitarios o pedagógicos sean necesarios para el completo conocimiento de las circunstancias del menor y de las posibilidades de atención en su propia familia.

3. En este procedimiento se garantiza el derecho del menor a ser oído cuando sea mayor de doce años o cuando, siendo de edad inferior, tuviere suficiente juicio valorado en informes psicológicos, que se incorporarán al expediente.

Así mismo, deberán ser oídos los padres o tutores o los responsables de la guarda del menor, quienes podrán alegar y presentar los documentos y justificaciones que estimen pertinentes.

También podrán ser oídas cuantas personas puedan aportar información sobre la situación del menor o de su familia o guardadores.

4. Completada la instrucción y practicado, cuando proceda, el trámite de audiencia, se trasladará el expediente a la Comisión Técnica de Menores, que formulará propuesta de resolución.

Artículo 40. Resolución

1. La persona titular de la Dirección Territorial competente en materia de protección de menores, en resolución motivada, podrá acordar la asunción de la guarda, fijando en este caso la forma de ejercicio de la misma y su duración, o bien podrá denegar la petición cuando no existan razones suficientes que justifiquen su estimación.

2. Si no se notifica resolución expresa en el plazo de seis meses, la solicitud de asunción de guarda se entenderá desestimada.

Artículo 41. Condiciones

1. Los padres o tutores de un menor cuya guarda haya sido asumida por la entidad pública, conforme a lo dispuesto en el presente capítulo, conservarán los derechos de representación legal, de administración de bienes y de visitas sobre el menor.

Dichas personas serán debidamente informadas de los derechos y responsabilidades que siguen manteniendo respecto a sus hijos o pupilos, debiendo constar de forma expresa esta circunstancia en la resolución estimatoria de guarda o en el acto administrativo de notificación de la misma.

2. La citada guarda se ejercerá mediante acogimiento residencial o acogimiento familiar, en los términos previstos en el presente reglamento.

3. En los supuestos de guarda voluntaria podrá exigirse a los padres o tutores que contribuyan, de acuerdo con su capacidad económica, al sostenimiento de las cargas que se deriven del cuidado y atención del menor.

Artículo 42. Cese de la guarda voluntaria

1. La guarda asumida a instancia de padres o tutores cesará a petición de éstos, por cumplimiento del plazo establecido en la resolución estimatoria o cuando hubieran desaparecido las causas que la motivaron.

Així mateix, cessarà la guarda voluntària quan siga assumida la tutela pel ministeri de la llei, en concórrer-hi causa de desemparament del menor.

2. El cessament de la guarda voluntària s'acordarà en resolució administrativa de la persona titular de la Direcció Territorial competent en matèria de protecció de menors, a proposta de la Comissió Tècnica de Menors.

CAPÍTOL III
De la guarda per acord judicial

Article 43. Guarda per acord judicial

En els supòsits en què s'acorde judicialment la guarda d'un menor, les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors procediran, amb resolució administrativa prèvia, a ingressar aquest en un centre de primer acolliment, iniciant de forma simultània la instrucció del corresponent expedient administratiu d'acord amb allò que s'ha disposat en aquest reglament, a fi d'analitzar la situació personal, social i familiar del menor i del seu entorn, a fi d'elaborar la proposta de mesura més idònia i, si és procedent, de derivació al recurs adequat, sense perjuí del que l'òrgan judicial poguera establir en la seua resolució, en aquest cas caldrà atenir-se a ella.

Les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors comunicaran a l'autoritat judicial que va acordar la guarda, les mesures de protecció adoptades respecte d'això, així com, si és procedent, el cessament de la guarda.

TÍTOL IV
De l'acolliment familiar

CAPÍTOL I
De l'acolliment familiar

Article 44. Concepte i finalitat

L'acolliment familiar és una mesura de protecció pel qual la guarda d'un menor és exercida per una persona o família que assumeix les obligacions de vetlar per ell, tindre'l en la seua companyia, alimentar-lo, educar-lo i procurar-li una formació integral.

Article 45. Principis

L'aplicació de l'acolliment familiar com a mesura de protecció s'ajustarà als següents principis d'actuació:

a) Tenint en compte que cal que els menors tinguen una experiència de vida familiar, es procurarà que aquests siguen acollits en família, llevat que per a la millor protecció del seu interessos siga més convenient el seu acolliment en un centre.

b) S'afavorirà la permanència del menor en el seu ambient, procurant que l'acolliment es produïsca en família extensa, llevat que no és aconsellable per a l'interés d'aquest.

c) S'evitarà, en la mesura que siga possible, la separació de germans, procurant el seu acolliment per una mateixa persona o família. En el cas de separació, haurà de facilitar-se la relació entre ells.

Article 46. Modalitats d'acolliment familiar

1. Atenent a la seua finalitat, l'acolliment familiar podrà adoptar les següents modalitats previstes en l'article 173 bis del Codi Civil:

a) Acolliment familiar simple, que tindrà caràcter transitori, bé perquè de la situació del menor es preveja la reinserció d'aquest en la seua família, bé en tant s'adopte una mesura de protecció que revestisca un caràcter més estable.

b) Acolliment familiar permanent, quan l'edat o altres circumstàncies del menor i de la seua família així ho aconsellen.

c) Acolliment familiar preadoptiu, que es formalitzarà quan l'entitat pública eleve la proposta d'adopció del menor o quan considere que, amb anterioritat a elevar l'esmentada proposta, és necessari establir un període d'adaptació del menor a la família. Aquesta modalitat d'acolliment es regula en el títol V d'aquest reglament.

Asimismo, cesará la guarda voluntaria cuando se asuma la tutela por ministerio de la Ley, al concurrir causa de desamparo del menor.

2. El cese de la guarda voluntaria se acordará en resolución administrativa de la persona titular de la Dirección Territorial competente en materia de protección de menores, a propuesta de la Comisión Técnica de Menores.

CAPÍTULO III
De la guarda por acuerdo judicial

Artículo 43. Guarda por acuerdo judicial

En los supuestos en que se acuerde judicialmente la guarda de un menor, las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores procederán, previa resolución administrativa, a ingresar al mismo en centro de primera acogida, iniciando de forma simultánea la instrucción del correspondiente expediente administrativo conforme a lo dispuesto en el presente reglamento, con el objeto de analizar la situación personal, social y familiar del menor y de su entorno, a fin de elaborar la propuesta de medida más idónea y, en su caso, de derivación al recurso adecuado, sin perjuicio de lo que el órgano judicial pudiere establecer en su resolución, en cuyo caso habrá que atenerse a ella.

Las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores comunicarán a la autoridad judicial que acordó la guarda, las medidas de protección adoptadas al respecto, así como, en su caso, el cese de la guarda.

TÍTULO IV
Del acogimiento familiar

CAPÍTULO I
Del acogimiento familiar

Artículo 44. Concepto y finalidad

El acogimiento familiar es una medida de protección por la que la guarda de un menor se ejerce por una persona o familia que asume las obligaciones de velar por él, tenerlo en su compañía, alimentarlo, educarlo y procurarle una formación integral.

Artículo 45. Principios

La aplicación del acogimiento familiar como medida de protección se ajustará a los siguientes principios de actuación:

a) Teniendo en cuenta que es necesario que los menores tengan una experiencia de vida familiar, se procurará que los mismos sean acogidos en familia, salvo que para la mejor protección de su intereses sea más conveniente su acogimiento en un centro.

b) Se favorecerá la permanencia del menor en su ambiente, procurando que el acogimiento se produzca en familia extensa, salvo que no fuese aconsejable para el interés del mismo.

c) Se evitará, en lo posible, la separación de hermanos, procurando su acogimiento por una misma persona o familia. En el caso de separación, deberá facilitarse la relación entre ellos.

Artículo 46. Modalidades de acogimiento familiar

1. Atendiendo a su finalidad, el acogimiento familiar podrá adoptar las siguientes modalidades previstas en el artículo 173 bis del Código Civil:

a) Acogimiento familiar simple, que tendrá carácter transitorio, bien porque de la situación del menor se prevea la reinserción de éste en su propia familia bien en tanto se adopte una medida de protección que revista un carácter más estable.

b) Acogimiento familiar permanente, cuando la edad u otras circunstancias del menor y su familia así lo aconsejen.

c) Acogimiento familiar preadoptivo, que se formalizará cuando la entidad pública eleve la propuesta de adopción del menor o cuando considere que, con anterioridad a elevar dicha propuesta, fuere necesario establecer un periodo de adaptación del menor a la familia. Esta modalidad de acogimiento se regula en el Título V del presente reglamento.

2. L'acolliment familiar, en les seues modalitats de simple i permanent, podrà distingir-se, en raó de la vinculació de la família o persona acollidora i el menor, en:

a) Acolliments familiars en família extensa, que són aquells que es formalitzen amb persones vinculades amb el menor per una relació de parentiu, sent el seu objectiu evitar que aquest es desvincule afectivament del seu entorn familiar i mantenir-lo en ell.

S'assimilen a aquests acolliments aquells formalitzats amb persones vinculades amb el menor o amb la seua família per una especial i qualificada relació.

b) Acolliments familiars amb família educadora, que són aquells que es formalitzen amb persones sense cap vinculació amb el menor, en funció de l'interés educatiu d'aquest.

L'acolliment en família educadora és un recurs especialitzat en funció de la preparació i dels suports específics requerits tant per la família educadora com pel personal tècnic implicat en aquest, a fi d'atendre les especials necessitats de determinats menors.

CAPÍTOL II
De l'acolliment familiar simple i permanent

Article 47. Consentiments necessaris

1. Per a la formalització d'un acolliment familiar simple o permanent caldrà demanar per escrit els següents consentiments:

a) De la persona o persones acollidores.

b) Del menor, si té dotze anys complits.

c) Dels pares que no estigueren privats de la pàtria potestat, o del tutor ordinari, quan foren coneguts.

2. Serà oït el menor d'edat inferior a dotze anys, quan tinguera suficient juí valorat en informes psicològics que s'incorporaran a l'expedient.

3. Si els pares o el tutor no consenten o s'oposen a l'acolliment familiar, les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors podran acordar, en interés del menor, un acolliment familiar amb caràcter provisional, amb finalitat simple o permanent, d'acord amb allò que s'ha disposat en l'article 173.3 del Codi Civil, que subsistirà amb tal caràcter fins que es dicte resolució judicial.

A aquest efecte, les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors, una vegada realitzades les diligències oportunes i conclòs l'expedient, hauran de presentar la proposta d'acolliment al jutge de manera immediata i, en tot cas, en el termini màxim de quinze dies.

Article 48. Resolució

L'acolliment familiar simple i permanent s'acordarà en resolució administrativa de la persona titular de la Direcció Territorial competent en matèria de protecció de menors, a proposta de la Comissió Tècnica competent.

Article 49. Formalització

1. L'acolliment familiar haurà de formalitzar-se sempre per escrit i inclourà els següents requisits:

1r. Els consentiments necessaris.

2n. Modalitat d'acolliment i duració prevista per a aquest.

3r. Els drets i deures de cada una de les parts, i en particular:

a) La periodicitat de les visites per part de la família del menor. El règim de visites podrà constar en full annex al document de formalització de l'acolliment.

b) El sistema de cobertura per part de l'entitat pública o d'altres responsables civils dels danys que sofrisca el menor o dels que puga causar a tercers.

c) L'assumpció de les despeses de manutenció, educació i atenció sanitària.

4t. El contingut del seguiment que, en funció de la finalitat de l'acolliment, realitzarà l'entitat pública, i el compromís de col·laboració de la família acollidora amb aquest.

2. El acogimiento familiar, en sus modalidades de simple y permanente, podrá distinguirse, en razón de la vinculación de la familia o persona acogedora y el menor, en:

a) Acogimientos familiares en familia extensa, que son aquellos que se formalizan con personas vinculadas con el menor por una relación de parentesco, siendo su objetivo evitar que éste se desvincule afectivamente de su entorno familiar, manteniéndolo en el mismo.

Se asimilan a estos acogimientos aquellos formalizados con personas vinculadas con el menor o con su familia por una especial y cualificada relación.

b) Acogimientos familiares con familia educadora, que son aquellos que se formalizan con personas sin vinculación alguna con el menor, en función del interés educativo de éste.

El acogimiento en familia educadora es un recurso especializado en función de la preparación y apoyos específicos requeridos tanto por la familia educadora como por el personal técnico implicado en el mismo, al objeto de cubrir las especiales necesidades de determinados menores.

CAPÍTULO II
Del acogimiento familiar simple y permanente

Artículo 47. Consentimientos necesarios

1. Para la formalización de un acogimiento familiar simple o permanente será necesario recabar por escrito los siguientes consentimientos:

a) De la persona o personas acogedoras.

b) Del menor, si tiene doce años cumplidos.

c) De los padres que no estuvieren privados de la patria potestad, o del tutor ordinario, cuando fueren conocidos.

2. Será oído el menor de edad inferior a doce años, cuando tuviere suficiente juicio valorado en informes psicológicos que se incorporarán al expediente.

3. Si los padres o el tutor no consienten o se oponen al acogimiento familiar, las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores podrán acordar, en interés del menor, un acogimiento familiar con carácter provisional, con finalidad simple o permanente, de conformidad con lo dispuesto en el artículo 173.3 del Código Civil, que subsistirá con tal carácter hasta tanto se dicte resolución judicial.

A tal efecto, las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores, una vez realizadas las diligencias oportunas y concluido el expediente, deberán presentar la propuesta de acogimiento al Juez de manera inmediata y, en todo caso, en el plazo máximo de quince días.

Artículo 48. Resolución

El acogimiento familiar simple y permanente se acordará en resolución administrativa de la persona titular de la Dirección Territorial competente en materia de protección de menores, a propuesta de la Comisión Técnica competente.

Artículo 49. Formalización

1. El acogimiento familiar deberá formalizarse siempre por escrito e incluirá los siguientes extremos:

1º. Los consentimientos necesarios.

2º. Modalidad de acogimiento y duración prevista para el mismo.

3º. Los derechos y deberes de cada una de las partes, y en particular:

a) La periodicidad de las visitas por parte de la familia del menor. El régimen de visitas podrá constar en hoja anexa al documento de formalización del acogimiento.

b) El sistema de cobertura por parte de la entidad pública o de otros responsables civiles de los daños que sufra el menor o de los que pueda causar a terceros.

c) La asunción de los gastos de manutención, educación y atención sanitaria.

4º. El contenido del seguimiento que, en función de la finalidad del acogimiento, vaya a realizar la entidad pública, y el compromiso de colaboración de la familia acogedora al mismo.

5é. La compensació econòmica que, si és procedent, rebran els acollidors.

6é. Si els acollidors actuen amb caràcter profesionalitzat o si l'acolliment es realitza en llar funcional, s'hi assenyalarà expressament.

7é. Informe del departament de menors de les direccions territorials competents.

2. Si els pares o el tutor no consenten o s'oposen a l'acolliment, la proposta que presente l'entitat pública davant del jutge contindrà els mateixos requisits referits en el número anterior.

Article 50. Remuneració

L'acolliment familiar simple i permanent podrà ser remunerat com a compensació de les despeses ocasionades per la cura i atenció del menor, en els termes i condicions establits en la normativa específica reguladora d'aquest tipus d'ajudes.

Article 51. Supòsits especials

1. D'acord amb allò que s'ha disposat en l'article 173.2) del Codi Civil, encara que la Generalitat Valenciana no tinga la tutela o la guarda del menor, les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors podran formalitzar un acolliment familiar d'un menor, prestant el seu consentiment com a entitat pública, d'acord amb els requisits i les condicions establits en els articles anteriors.

En aquest cas haurà d'acreditar-se en l'expedient administratiu la no necessitat de declarar el desemparament i d'assumir la tutela o guarda del menor.

2. La tramitació d'aquests expedients, que podran iniciar-se tant d'ofici com a instància d'interessat, s'ajustarà al procediment previst en aquest reglament per a la guarda voluntària, en tots aquells aspectes l'aplicació dels quals resulte compatible.

Article 52. Cessament

1. L'acolliment familiar simple o permanent cessarà:

a) Pel transcurs del temps de duració previst en la resolució d'adopció de la mesura i, si és procedent, de la pròrroga.

b) Per decisió de les persones que tinguen acollit el menor, amb la comunicació prèvia a les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors.

c) Per constitució d'un acolliment preadoptiu, adopció o tutela ordinària del menor.

d) Per decisió de les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors, quan ho consideren necessari per a salvaguardar l'interés del menor.

e) Per qualsevol altra causa prevista legalment.

2. Caldrà una resolució judicial de cessament quan l'acolliment familiar haja sigut acordat per l'òrgan judicial.

CAPÍTOL III
Del Registre de Famílies Educadores

Article 53. Registre de Famílies Educadores

1. En cada una de les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors es constituirà un Registre de Famílies Educadores, on s'inscriuran les persones que hagen sigut declarades aptes per a formalitzar un acolliment familiar simple o permanent.

2. La inscripció en el registre únicament genera el dret de poder optar a la formalització d'un acolliment familiar simple o permanent, si les circumstàncies i l'interés del menor així ho aconsellen.

En cap cas no implicarà el reconeixement de la idoneïtat per a un acolliment preadoptiu.

3. L'estructura del Registre de Famílies Educadores s'establirà en la norma que desenvolupe aquest reglament.

Article 54. Supòsits exclosos d'inscripció

1. No s'inscriuran en el Registre de Famílies Educadores la persona o persones integrants de la família extensa o la persona o família amb una vinculació directa amb el menor, sense perjuí que

5º. La compensación económica que, en su caso, vayan a recibir los acogedores.

6º. Si los acogedores actúan con carácter profesionalizado o si el acogimiento se realiza en hogar funcional, se señalará expresamente.

7º. Informe del departamento de menores de las Direcciones Territoriales competentes.

2. Si los padres o el tutor no consienten o se oponen al acogimiento, la propuesta que presente la entidad pública ante el Juez, contendrá los mismos extremos referidos en el número anterior.

Artículo 50. Remuneración

El acogimiento familiar simple y permanente podrá ser remunerado como compensación de los gastos ocasionados por el cuidado y atención del menor, en los términos y condiciones establecidos en la normativa específica reguladora de este tipo de ayudas.

Artículo 51. Supuestos especiales

1. Conforme a lo dispuesto en el artículo 173.2) del Código Civil, aunque la Generalitat Valenciana no tenga la tutela o la guarda del menor, las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores podrán formalizar un acogimiento familiar de un menor, prestando su consentimiento como entidad pública, conforme a los requisitos y condiciones establecidos en los artículos anteriores.

En este caso deberá acreditarse en el expediente administrativo la no necesidad de declarar el desamparo y asumir la tutela o guarda del menor.

2. La tramitación de estos expedientes, que podrán iniciarse tanto de oficio como a instancia de interesado, se ajustará al procedimiento previsto en el presente reglamento para la guarda voluntaria, en todos aquellos aspectos cuya aplicación resulte compatible.

Artículo 52. Cese

1. El acogimiento familiar simple o permanente cesará:

a) Por transcurso del tiempo de duración previsto en la resolución de adopción de la medida y, en su caso, de la prórroga.

b) Por decisión de las personas que tengan acogido al menor, previa comunicación a las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores.

c) Por constitución de un acogimiento preadoptivo, adopción o tutela ordinaria del menor.

d) Por decisión de las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores, cuando lo considere necesario para salvaguardar el interés del menor.

e) Por cualquier otra causa prevista legalmente.

2. Será necesaria resolución judicial de cese cuando el acogimiento familiar haya sido acordado por el órgano judicial.

CAPÍTULO III
Del Registro de Familias Educadoras

Artículo 53. Registro de Familias Educadoras

1. En cada uno de las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores se constituirá un Registro de Familias Educadoras, donde se inscribirán las personas que hayan sido declaradas aptas para formalizar un acogimiento familiar simple o permanente.

2. La inscripción en el Registro únicamente genera el derecho a poder optar a la formalización de un acogimiento familiar simple o permanente, si las circunstancias e interés del menor así lo aconsejan.

En ningún caso implicará el reconocimiento de la idoneidad para un acogimiento preadoptivo.

3. La estructura del Registro de Familias Educadoras se establecerá en la norma que desarrolle el presente reglamento.

Artículo 54. Supuestos excluidos de inscripción

1. No se inscribirán en el Registro de Familias Educadoras la persona o personas integrantes de la familia extensa o la persona o familia con una vinculación directa con el menor, sin perjuicio de

aquests acolliments siguen valorats per la Comissió Tècnica competent i formalitzats per les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors segons allò que s'ha disposat en aquest reglament.

2. No obstant això, en aquests supòsits caldrà la presentació de sol·licitud instant l'acolliment, a la qual s'adjuntarà la documentació exigida en la norma que desenvolupe aquest reglament.

3. En aquests casos haurà de quedar acreditat en l'expedient que la persona o família que acull el menor, reuneix les aptituds suficients per a la seua atenció i cura.

CAPÍTOL IV
De la inscripció en el registre de famílies educadores

Article 55. Sol·licitud

1. Les persones residents a la Comunitat Valenciana interessades a formalitzar un acolliment familiar d'un menor, en la seua modalitat de simple o permanent, hauran de presentar la sol·licitud d'inscripció en el Registre de Famílies Educadores, segons model oficial, a les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors o a l'ajuntament del seu municipi de residència, a través de l'equip municipal de serveis socials, o bé en qualsevol de les dependències o formes previstes en l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

2. A la sol·licitud s'adjuntaran els documents exigits en la norma que desenvolupe aquest reglament.

Article 56. Instrucció de l'expedient

La instrucció de l'expedient de sol·licitud d'inscripció en el Registre de Famílies Educadores escaurà a les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors.

En l'expedient haurà de constar un informe de l'equip municipal de serveis socials i/o de les entitats col·laboradores d'integració familiar. En l'esmentat informe constaran, entre altres fets, les característiques personals dels sol·licitants, així com les dades relatives a la seua situació sanitària, econòmica i laboral, habitatge i entorn familiar, i les seues capacitats educatives i motivacions enfront de l'acolliment.

No obstant això, les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors podran reservar-se, amb caràcter excepcional, la possibilitat d'elaborar directament aquest informe.

2. Així mateix, les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors podran sol·licitar tots els informes tècnics, psicològics, socials, o sanitaris que calga per a una adequada valoració de l'aptitud dels sol·licitants.

3. Completada la instrucció i practicat, quan escaiga, el tràmit d'audiència, es traslladarà l'expedient a la Comissió Tècnica competent, que formularà proposta de resolució.

Article 57. Resolució

1. Si la valoració és positiva, la persona titular de la Direcció Territorial competent en matèria de protecció de menors dictarà una resolució declarant l'aptitud per a l'acolliment familiar simple i/o permanent, ordenant la inscripció de la persona o família sol·licitant en el Registre de Famílies Educadores.

2. Si la valoració és negativa, la persona titular de la Direcció Territorial competent en matèria de protecció de menors dictarà resolució motivada, expressant les causes de la seua no inscripció en el Registre de Famílies Educadores.

3. Si no es notifica resolució expressa en el termini de sis mesos, la sol·licitud d'inscripció en el Registre de Famílies Educadores s'entendrà desestimada.

Article 58. Programes de formació

La inscripció en el Registre de Famílies Educadores estarà condicionada al fet que les persones sol·licitants participen en els programes de formació d'acollidors, i s'establirà un programa de formació específic en funció de la complexitat d'aquest tipus d'acolliment i de la necessitat d'atenció especialitzada dels menors acollits.

que estos acogimientos sean valorados por la Comisión Técnica competente y formalizados por las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores conforme a lo dispuesto en el presente reglamento.

2. No obstante, en estos supuestos será necesaria la presentación de solicitud instando el acogimiento, a la que se adjuntará la documentación exigida en la norma que desarrolle el presente reglamento.

3. En estos casos deberá quedar acreditado en el expediente que la persona o familia que acoge al menor, reúne las aptitudes suficientes para su atención y cuidado.

CAPÍTULO IV
De la inscripción en el registro de familias educadoras

Artículo 55. Solicitud

1. Las personas residentes en la Comunidad Valenciana interesadas en formalizar un acogimiento familiar de un menor, en su modalidad de simple o permanente, deberán presentar la solicitud de inscripción en el Registro de Familias Educadoras, según modelo oficial, en las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores o en el Ayuntamiento de su municipio de residencia, a través del equipo municipal de servicios sociales, o bien en cualquiera de las dependencias o formas previstas en el artículo 38.4 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

2. A la solicitud se acompañarán los documentos exigidos en la norma que desarrolle el presente reglamento.

Artículo 56. Instrucción del expediente

1. La instrucción del expediente de solicitud de inscripción en el Registro de Familias Educadoras corresponderá a las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores.

En el expediente deberá constar informe del equipo municipal de servicios sociales y/o de las entidades colaboradoras de integración familiar. En dicho informe constarán, entre otros extremos, las características personales de los solicitantes, así como los datos relativos a su situación sanitaria, económica y laboral, vivienda y entorno familiar, y sus capacidades educativas y motivaciones frente al acogimiento.

No obstante las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores podrán reservarse, con carácter excepcional, la posibilidad de elaborar directamente dicho informe.

2. Asimismo, las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores podrán solicitar cuantos informes técnicos, psicológicos, sociales, o sanitarios sean necesarios para una adecuada valoración de la aptitud de los solicitantes.

3. Completada la instrucción y practicado, cuando proceda, el trámite de audiencia, se trasladará el expediente a la Comisión Técnica competente, que formulará propuesta de resolución.

Artículo 57. Resolución

1. Si la valoración es positiva, la persona titular de la Dirección Territorial competente en materia de protección de menores dictará resolución declarando la aptitud para el acogimiento familiar simple y/o permanente, ordenando la inscripción de la persona o familia solicitante en el Registro de Familias Educadoras.

2. Si la valoración es negativa, la persona titular de la Dirección Territorial competente en materia de protección de menores dictará resolución motivada, expresando las causas de su no inscripción en el Registro de Familias Educadoras.

3. Si no se notifica resolución expresa en el plazo de seis meses, la solicitud de inscripción en el Registro de Familias Educadoras se entenderá desestimada.

Artículo 58. Programas de formación

La inscripción en el Registro de Familias Educadoras estará condicionada a que las personas solicitantes participen en los programas de formación de acogedores, estableciéndose un programa de formación específico en función de la complejidad de este tipo de acogimiento y la necesidad de atención especializada de los menores acogidos.

Article 59. Criteris d'assignació del menor amb la família educadora

El menor serà assignat a la persona o família inscrita en el Registre de Famílies Educadores, a proposta de la Comissió Tècnica competent, valorant per a això l'interés del menor, la seua edat, necessitats i particularitats.

CAPÍTOL V
De les obligacions de la família acollidora i del seguiment de l'acolliment familiar

Article 60. Obligacions de la família acollidora

Són obligacions de la família acollidora:

1. Oferir al menor educació, manutenció, habitació, vestit, assistència mèdica i, en general, l'accés a tots els programes normalitzats de la comunitat.

2. Facilitar les relacions periòdiques amb la família natural del menor.

3. Col·laborar en la reinserció del menor en la seua família d'origen o afavorir la seua integració familiar.

4. Actuar de forma coordinada amb els professionals encarregats del seguiment de l'acolliment, compartir amb ells la informació disponible i seguir les seues orientacions.

5. Respectar la confidencialitat de la informació que posseïsquen, en especial la referida als antecedents personals i familiars del menor.

6. Recolzar el procés d'autonomia personal i social del menor, dirigit a la seua emancipació.

Article 61. Seguiment de l'acolliment familiar

1. El seguiment de l'acolliment del menor amb la família acollidora escau realitzar-lo a l'equip municipal de serveis socials, en coordinació amb el departament de menors de les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors.

A aquest efecte, una vegada formalitzat l'acolliment familiar haurà d'informar-se'n per escrit a l'equip municipal de serveis socials.

2. Les institucions col·laboradores d'integració familiar podran col·laborar en el seguiment de l'acolliment del menor, en la forma que es determine en el desenvolupament d'aquest reglament.

TÍTOL V
De l'acolliment preadoptiu i de l'adopció

CAPÍTOL I
De l'acolliment preadoptiu i de l'adopció

Article 62. Concepte

Segons estableix l'article 173 bis del Codi Civil, l'acolliment familiar preadoptiu serà formalitzat per l'entitat pública quan aquesta eleve la proposta d'adopció del menor, amb l'informe dels serveis d'atenció al menor, a l'autoritat judicial, sempre que els acollidors reunisquen els requisits necessaris per a adoptar, hagen sigut seleccionats i hagen prestat davant l'entitat pública el consentiment a l'adopció i que es trobe el menor en una situació adequada per a la seua adopció.

Article 63. Principis d'actuació

L'Administració pública, en l'exercici de les seues competències en matèria d'acolliment preadoptiu i adopció de menors, haurà d'observar els següents principis d'actuació:

a) La primacia de l'interés i necessitats del menor sobre els de les persones sol·licitants d'adopció.

b) L'objectivitat i transparència dels processos de valoració psicosocial dels sol·licitants d'adopció nacional i internacional.

c) L'exclusió de marges de discrecionalitat en el procés de selecció d'adoptants.

d) La promoció de les condicions necessàries per a agilitar els procediments administratius, sempre en interés del menor.

Artículo 59. Criterios de asignación del menor con la familia educadora

El menor será asignado a la persona o familia inscrita en el Registro de Familias Educadoras, a propuesta de la Comisión Técnica competente, valorando para ello el interés del menor, su edad, necesidades y particularidades.

CAPÍTULO V
De las obligaciones de la familia acogedora y del seguimiento del acogimiento familiar

Artículo 60. Obligaciones de la familia acogedora

Son obligaciones de la familia acogedora:

1. Ofrecer al menor educación, manutención, habitación, vestido, asistencia médica y, en general, el acceso a todos los programas normalizados de la comunidad.

2. Facilitar las relaciones periódicas con la familia natural del menor.

3. Colaborar en la reinserción del menor en su familia de origen o favorecer su integración familiar.

4. Actuar de forma coordinada con los profesionales encargados del seguimiento del acogimiento, compartir con ellos la información disponible y seguir sus orientaciones.

5. Respetar la confidencialidad de la información que posean, en especial la referida a los antecedentes personales y familiares del menor.

6. Apoyar el proceso de autonomía personal y social del menor, dirigido a su emancipación.

Artículo 61. Seguimiento del acogimiento familiar

1. El seguimiento del acogimiento del menor con la familia acogedora corresponde realizarlo al equipo municipal de servicios sociales, en coordinación con el departamento de menores de las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores.

A tal efecto, una vez formalizado el acogimiento familiar deberá informarse por escrito del mismo al equipo municipal de servicios sociales.

2. Las instituciones colaboradoras de integración familiar podrán colaborar en el seguimiento del acogimiento del menor, en la forma que se determine en el desarrollo del presente reglamento.

TÍTULO V
Del acogimiento preadoptivo y de la adopción

CAPÍTULO I
Del acogimiento preadoptivo y de la adopción

Artículo 62. Concepto

Según establece el artículo 173 bis del Código Civil, el acogimiento familiar preadoptivo se formalizará por la entidad pública cuando ésta eleve la propuesta de adopción del menor, informada por los servicios de atención al menor, ante la autoridad judicial, siempre que los acogedores reúnan los requisitos necesarios para adoptar, hayan sido seleccionados y hayan prestado ante la entidad pública su consentimiento a la adopción, y se encuentre el menor en situación adecuada para su adopción.

Artículo 63. Principios de actuación

La Administración Pública, en el ejercicio de sus competencias en materia de acogimiento preadoptivo y adopción de menores, deberá observar los siguientes principios de actuación:

a) La primacía del interés y necesidades del menor sobre los de las personas solicitantes de adopción.

b) La objetividad y transparencia de los procesos de valoración psicosocial de los solicitantes de adopción nacional e internacional.

c) La exclusión de márgenes de discrecionalidad en el proceso de selección de adoptantes.

d) La promoción de las condiciones necesarias para agilizar los procedimientos administrativos, siempre en interés del menor.

CAPÍTOL II
Del procediment de tramitació de les sol·licituds d'adopció nacional i internacional

Article 64. Sol·licitants

Podrà sol·licitar l'adopció nacional i/o internacional tota persona física resident a la Comunitat Valenciana que, detentant capacitat legal per a això i complint els requisits establits en la normativa vigent, accepte ser sotmesa a un estudi sobre les seues circumstàncies personals, socials i psicològiques de forma que puga valorar-se la seua idoneïtat per a l'exercici de la pàtria potestat en la filiació adoptiva, que preste el seu consentiment a rebre la formació necessària per a poder oferir a un menor l'estabilitat, l'atenció i el respecte que permeten el seu desenvolupament integral i, si és procedent, que accepte prestar la col·laboració necessària per a realitzar els compromisos de seguiment de l'adopció internacional.

Article 65. Sol·licitud

1. La sol·licitud d'adopció haurà de ser presentada a les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors o en qualsevol de les dependències o formes previstes en l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Publiques i del Procediment Administratiu Comú.

2. A la sol·licitud s'acompanyaran els documents exigits en la norma que desenvolupe aquest reglament.

Article 66. Inscripció en el Registre

Presentada la sol·licitud, s'inscriurà en el Registre de Sol·licituds d'Adopció de la Comunitat Valenciana, i es procedirà a la incoació de l'oportú expedient a la Direcció Territorial competent per raó de residència dels sol·licitants, mitjançant un acord de la persona titular.

Article 67. Tramitació de les sol·licituds

1. Les sol·licituds seran tramitades segons l'ordre d'inscripció en el Registre de Sol·licituds d'Adopció de la Comunitat Valenciana.

Sense perjuí d'això, tindran preferència absoluta en la tramitació els expedients corresponents a sol·licitants que hagen manifestat expressament la seua voluntat d'adoptar menors en situació d'especial necessitat.

2. Als efectes d'allò que s'ha establit en aquest article, es consideren menors en situació d'especial necessitat els següents:

a) Menors amb discapacitats psíquiques.
b) Menors amb discapacitats físiques.
c) Menors amb discapacitats sensorials.
d) Menors amb malalties greus.
e) Grups de germans.
f) Menors que, en funció de la seua edat o d'altres circumstàncies, tinguen dificultats per a ser adoptats.

Article 68. Instrucció de l'expedient

1. La instrucció de l'expedient de sol·licitud d'adopció escaurà a les direccions territorials competents en matèria d'protecció de menors.

Durant la instrucció de l'expedient es procedirà a realitzar un estudi i una valoració psicosocial dels sol·licitants d'adopció nacional o internacional, i s'impartiran sessions de formació i preparació dels futurs pares per a l'adopció.

2. La norma que desenvolupe aquest reglament establirà el contingut de l'estudi per a la valoració psicosocial dels sol·licitants d'adopció i de les sessions de formació i preparació.

Article 69. Tràmit d'audiència

Les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors, a la vista dels informes psicosocials de les persones sol·licitants i de tota la documentació existent en l'expedient, i abans que aquest siga elevat al Consell d'Adopció de Menors de la Generalitat Valenciana, posarà de manifest als interessats l'esmentat expedient, en la forma establida en l'article 84 de la Llei

CAPÍTULO II
Del procedimiento de tramitación de las solicitudes de adopción nacional e internacional

Artículo 64. Solicitantes

Podrá solicitar la adopción nacional y/o internacional toda persona física residente en la Comunidad Valenciana que, ostentando capacidad legal para ello y cumpliendo los requisitos establecidos en la normativa vigente, acepte ser sometida a un estudio sobre sus circunstancias personales, sociales y psicológicas de forma que pueda valorarse su idoneidad para el ejercicio de la patria potestad en la filiación adoptiva, preste su consentimiento a recibir la formación necesaria para poder ofrecer a un menor la estabilidad, atención y respeto que permitan su desarrollo integral y, en su caso, acepte prestar la colaboración necesaria para realizar los compromisos de seguimiento de la adopción internacional.

Artículo 65. Solicitud

1. La solicitud de adopción deberá ser presentada en las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores o en cualquiera de las dependencias o formas previstas en el artículo 38.4 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Publicas y del Procedimiento Administrativo Común.

2. A la solicitud se acompañarán los documentos exigidos en la norma que desarrolle el presente reglamento.

Artículo 66. Inscripción en el Registro

Presentada la solicitud, se inscribirá en el Registro de Solicitudes de Adopción de la Comunidad Valenciana, y se procederá a la incoación del oportuno expediente en la Dirección Territorial competente por razón de residencia de los solicitantes, mediante acuerdo de la persona titular.

Artículo 67. Tramitación de las solicitudes

1. Las solicitudes serán tramitadas según el orden de inscripción en el Registro de Solicitudes de Adopción de la Comunidad Valenciana.

Sin perjuicio de ello, tendrán preferencia absoluta en la tramitación los expedientes correspondientes a solicitantes que hayan manifestado expresamente su voluntad de adoptar a menores en situación de especial necesidad.

2. A los efectos de lo establecido en este artículo, se consideran menores en situación de especial necesidad los siguientes:

a) Menores con discapacidades psíquicas.
b) Menores con discapacidades físicas.
c) Menores con discapacidades sensoriales.
d)Menores con enfermedades graves.
e) Grupos de hermanos.
f) Menores que, en función de su edad u otras circunstancias, tengan dificultades para ser adoptados.

Artículo 68. Instrucción del expediente

1. La instrucción del expediente de solicitud de adopción corresponderá a las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores.

Durante la instrucción del expediente se procederá a realizar un estudio y valoración psicosocial de los solicitantes de adopción nacional o internacional, y se impartirán sesiones de formación y preparación de los futuros padres para la adopción.

2. La norma que desarrolle el presente reglamento establecerá el contenido del estudio para la valoración psicosocial de los solicitantes de adopción y de las sesiones de formación y preparación.

Artículo 69. Trámite de audiencia

Las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores, a la vista de los informes psicosociales de las personas solicitantes y de toda la documentación obrante en el expediente, y previamente a que el mismo sea elevado al Consejo de Adopción de Menores de la Generalitat Valenciana, pondrá de manifiesto a los interesados dicho expediente, en la forma estable-

30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Article 70. Decisió del Consell d'Adopció del Menors de la Generalitat Valenciana i recursos en la seua contra

1. El Consell d'Adopció de Menors de la Generalitat Valenciana, en l'exercici de les funcions que té atribuïdes per la seua legislació específica, acordarà la idoneïtat o no idoneïtat de les persones sol·licitants d'adopció.

2. La resolució sobre la declaració d'idoneïtat o no idoneïtat dels sol·licitants, subscrita pel president del Consell d'Adopció de Menors de la Generalitat Valenciana, serà recurrible davant de la jurisdicció civil.

3. La decisió del Consell d'Adopció de Menors de la Generalitat Valenciana declarant la idoneïtat per a l'exercici de la pàtria potestat en filiació adoptiva, donarà lloc a la seua anotació en la secció corresponent del Registre de Sol·licituds d'Adopció de la Comunitat Valenciana.

4. Si no es notifica una resolució expressa en el termini de sis mesos, la sol·licitud s'entendrà desestimada.

Article 71. Arxiu de l'expedient de sol·licitud d'adopció

1. Es procedirà a l'arxiu dels expedients de sol·licitud d'adopció en els següents casos:

a) Quan els sol·licitants d'adopció no reunisquen els requisits exigits legalment.

b) Quan els sol·licitants d'adopció no presenten, a requeriment previ, tota la documentació imprescindible per a la instrucció de l'expedient.

c) Pel falsejament o l'alteració conscient de la informació que s'ha tingut en compte per a la valoració dels sol·licitants.

d) Per incompareixença o falta de col·laboració reiterada i sense causa justificada en els processos de formació, valoració o d'actualització de la sol·licitud.

e) Per renúncia o desistiment dels sol·licitants.

f) Per la declaració de no idoneïtat dels sol·licitants, una vegada s'hagen esgotat els recursos en la seua contra.

g) Quan recaiga resolució judicial per la qual es declare l'adopció i aquesta siga ferma.

h) Per mort dels sol·licitants.

2. La resolució d'arxiu de l'expedient es notificarà als sol·licitants i donarà lloc a la seua anotació en el Registre de Sol·licituds d'Adopció de la Comunitat Valenciana.

3. En el supòsit regulat en la lletra f) del punt 1 d'aquest article, l'arxiu de l'expedient no donarà lloc a la pèrdua de la seua antiguitat segons l'ordre d'inscripció en el Registre de Sol·licituds d'Adopció de la Comunitat Valenciana.

CAPÍTOL III
Del procediment de tramitació de l'acolliment familiar preadoptiu i de la proposta d'adopció nacional

Article 72. Inici del tràmit

Les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors, una vegada tinguen constància de l'existència d'un menor susceptible de ser adoptat o de ser acollit amb caràcter preadoptiu, emetran un informe proposant al Consell d'Adopció de Menors de la Generalitat Valenciana la persona o persones més adequades, d'entre les declarades idònies, per a l'exercici de la pàtria potestat en la filiació adoptiva, tenint sempre en compte les característiques del menor que cal adoptar.

Article 73. Decisió del Consell d'Adopció de Menors de la Generalitat Valenciana

1. A la vista de la proposta realitzada, el Consell d'Adopció de Menors de la Generalitat Valenciana, en l'exercici de les funcions que té atribuïdes per la seua legislació específica, decidirà en interés superior del menor, sobre l'acolliment preadoptiu i/o elevar proposta d'adopció davant dels òrgans judicials.

cida en el artículo 84 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

Artículo 70. Decisión del Consejo de Adopción de los Menores de la Generalitat Valenciana y recursos contra la misma

1. El Consejo de Adopción de Menores de la Generalitat Valenciana, en el ejercicio de las funciones que tiene atribuidas por su legislación específica, acordará la idoneidad o no idoneidad de las personas solicitantes de adopción.

2. La resolución sobre la declaración de idoneidad o no idoneidad de los solicitantes, suscrita por el Presidente del Consejo de Adopción de Menores de la Generalitat Valenciana, será recurrible ante la jurisdicción civil.

3. La decisión del Consejo de Adopción de Menores de la Generalitat Valenciana declarando la idoneidad para el ejercicio de la patria potestad en filiación adoptiva, dará lugar a su anotación en la sección correspondiente del Registro de Solicitudes de Adopción de la Comunidad Valenciana.

4. Si no se notifica resolución expresa en el plazo de seis meses, la solicitud se entenderá desestimada.

Artículo 71. Archivo del expediente de solicitud de adopción

1. Se procederá al archivo de los expedientes de solicitud de adopción en los siguientes casos:

a) Cuando los solicitantes de adopción no reúnan los requisitos exigidos legalmente.

b) Cuando los solicitantes de adopción no presenten, previo requerimiento, toda la documentación imprescindible para la instrucción del expediente.

c) Por falseamiento o alteración consciente de la información que se ha tenido en cuenta para la valoración de los solicitantes.

d) Por incomparecencia o falta de colaboración reiterada y sin causa justificada en los procesos de formación, valoración o de actualización de la solicitud.

e) Por renuncia o desistimiento de los solicitantes.

f) Por la declaración de no idoneidad de los solicitantes, una vez se hayan agotado los recursos contra la misma.

g) Cuando recaiga resolución judicial por la que se declare la adopción y ésta sea firme.

h) Por fallecimiento de los solicitantes.

2. La resolución de archivo del expediente se notificará a los solicitantes y dará lugar a su anotación en el Registro de Solicitudes de Adopción de la Comunidad Valenciana.

3. En el supuesto contemplado en la letra f) del punto 1 de este artículo, el archivo del expediente no dará lugar a la pérdida de su antigüedad según el orden de inscripción en el Registro de Solicitudes de Adopción de la Comunidad Valenciana.

CAPÍTULO III
Del procedimiento de tramitación del acogimiento familiar preadoptivo y de la propuesta de adopción nacional

Artículo 72. Inicio del trámite

Las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores, una vez tengan constancia de la existencia de un menor susceptible de ser adoptado o de ser acogido con carácter preadoptivo, emitirán un informe proponiendo al Consejo de Adopción de Menores de la Generalitat Valenciana la persona o personas más adecuadas, de entre las declaradas idóneas, para el ejercicio de la patria potestad en la filiación adoptiva, teniendo siempre en cuenta las características del menor a adoptar.

Artículo 73. Decisión del Consejo de Adopción de Menores de la Generalitat Valenciana

1. A la vista de la propuesta realizada, el Consejo de Adopción de Menores de la Generalitat Valenciana, en el ejercicio de las funciones que tiene atribuidas por su legislación específica, decidirá en interés superior del menor, sobre el acogimiento preadoptivo y/o elevar propuesta de adopción ante los órganos judiciales.

2. En el cas que el Consell d'Adopció de Menors de la Generalitat Valenciana només haguera decidit l'acolliment preadoptiu del menor, abans d'acordar sobre la proposta d'adopció, requerirà els informes tècnics de seguiment en què es valore el període d'adaptació del menor i les persones acollidores.

3. Només en el cas que els informes a què es refereix el punt anterior siguen favorables, es podrà acordar elevar proposta d'adopció a favor dels acollidors davant l'òrgan judicial competent.

Article 74. Acceptació de l'assignació

Notificat l'acord del Consell d'Adopció de Menors de la Generalitat Valenciana a les persones seleccionades, els informarà del contingut de l'expedient, en particular de l'estat de salut del menor, els seus aspectes psicològics, acadèmics, pedagògics i socials, de les obligacions que contrauran com a adoptants, així com de la tramitació administrativa i judicial de l'expedient i s'estendrà un acta en què haurà de constar expressament la seua acceptació a l'assignació i el seu consentiment a l'adopció.

Article 75. Resolució

La decisió que adopte el Consell d'Adopció de Menors de la Generalitat Valenciana d'acolliment preadoptiu i/o elevar proposta prèvia d'adopció nacional, una vegada acceptada l'assignació i prestat el consentiment per a l'adopció per les persones seleccionades, es formalitzarà en una resolució administrativa subscrita per la persona titular de la Direcció Territorial competent per raó de residència del menor, la qual serà notificada en legal forma.

CAPÍTOL IV
Del procediment de tramitació de les adopcions internacionals

Article 76. Principi general d'actuació

Els expedients d'adopció internacional es tramitaran observant el procediment establit en el Conveni relatiu a la Protecció del Xiquet i a la cooperació en matèria d'Adopció Internacional, fet a La Haia el 29 de maig de 1993, ratificat per l'Estat espanyol per l'Instrument de 30 de juny de 1995, així com en qualsevol altre conveni subscrit i ratificat en la matèria.

Article 77. Formalització de la idoneïtat

1. El president del Consell d'Adopció de Menors de la Generalitat Valenciana, una vegada que les persones sol·licitants hagen sigut declarades idònies, n'emetrà el corresponent certificat d'idoneïtat.

2. En el certificat d'idoneïtat necessàriament es farà referència als següents aspectes:

a) Nom i cognoms dels sol·licitants.

b) País d'origen del menor.

3. En tot cas el certificat d'idoneïtat s'expedirà, respectant els formats, els models i els criteris exigits per la legislació del país d'origen dels menors.

Article 78. Remissió de l'expedient al país d'origen del menor

Una vegada declarada la idoneïtat dels sol·licitants per a l'exercici de la pàtria potestat en la filiació adoptiva, es completarà l'expedient amb els requisits i documentació requerit per cada país i es remetrà aquest a l'autoritat competent en matèria d'adopció del país a què s'haja dirigit la sol·licitud d'adopció internacional, bé a través de l'entitat pública espanyola o bé d'una entitat de mediació d'adopció internacional, la intervenció de la qual s'ajustarà a les obligacions i funcions que té atribuïdes per la seua legislació específica.

Article 79. L'Assignació del menor

Rebuts els informes emesos per l'autoritat central del país d'origen referents a la identitat, medi social, evolució personal i famí-

2. En el supuesto de que el Consejo de Adopción de Menores de la Generalitat Valenciana sólo hubiere decidido el acogimiento preadoptivo del menor, previamente a acordar sobre la propuesta de adopción, requerirá los informes técnicos de seguimiento en los que se valore el periodo de adaptación del menor y las personas acogedoras.

3. Sólo en el supuesto de que los informes a los que se refiere el punto anterior sean favorables, se podrá acordar elevar propuesta de adopción a favor de los acogedores ante el órgano judicial competente.

Artículo 74. Aceptación de la asignación

Notificado el acuerdo del Consejo de Adopción de Menores de la Generalitat Valenciana a las personas seleccionadas, se les informará del contenido del expediente, en particular del estado de salud del menor, sus aspectos psicológicos, académicos, pedagógicos y sociales, de las obligaciones que contraerán como adoptantes, así como de la tramitación administrativa y judicial del expediente, extendiéndose un acta en la que deberá constar expresamente su aceptación a la asignación y su consentimiento a la adopción.

Artículo 75. Resolución

La decisión que adopte el Consejo de Adopción de Menores de la Generalitat Valenciana de acogimiento preadoptivo y/o elevar propuesta previa de adopción nacional, una vez aceptada la asignación y prestado el consentimiento para la adopción por las personas seleccionadas, se formalizará en resolución administrativa suscrita por la persona titular de la Dirección Territorial competente por razón de residencia del menor, la cual será notificada en legal forma.

CAPÍTULO IV
Del procedimiento de tramitación de las adopciones internacionales

Artículo 76. Principio general de actuación

Los expedientes de adopción internacional se tramitarán observando el procedimiento establecido en el Convenio relativo a la Protección del Niño y a la cooperación en materia de Adopción Internacional, hecho en La Haya el 29 de mayo de 1993, ratificado por el Estado español por Instrumento de 30 de junio de 1995, así como en cualquier otro Convenio suscrito y ratificado en la materia.

Artículo 77. Formalización de la idoneidad

1. El Presidente del Consejo de Adopción de Menores de la Generalitat Valenciana, una vez que las personas solicitantes hayan sido declaradas idóneas, emitirá el correspondiente certificado de idoneidad.

2. En el certificado de idoneidad necesariamente se hará referencia a los siguientes extremos:

a) Nombre y apellidos de los solicitantes.

b) País de origen del menor.

3. En todo caso el certificado de idoneidad se expedirá respetando los formatos, modelos y criterios exigidos por la legislación del país de origen de los menores.

Artículo 78. Remisión del expediente al país de origen del menor

Una vez declarada la idoneidad de los solicitantes para el ejercicio de la patria potestad en la filiación adoptiva, se completará el expediente con los requisitos y documentación requerido por cada país y se remitirá el mismo a la autoridad competente en materia de adopción del país al que se haya dirigido la solicitud de adopción internacional, bien a través de la entidad pública española o de una entidad de mediación de adopción internacional, cuya intervención se ajustará a las obligaciones y funciones que tiene atribuidas por su legislación específica.

Artículo 79. Asignación del menor

Recibidos los informes emitidos por la autoridad central del país de origen referentes a la identidad, medio social, evolución

liar, història mèdica i situació d'adoptabilitat del menor i l'assignació a una persona o persones declarades idònies pel Consell d'Adopció de Menors de la Generalitat Valenciana, haurà de formalitzar-se la seua acceptació o no per part de les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors, així com procedir a la seua notificació als interessats, als qui es facilitarà tota la informació disponible sobre el menor i es demanarà la seua acceptació o no a l'assignació.

L'acceptació o no de l'assignació, tant per l'administració com pels sol·licitants, es comunicarà a l'autoritat competent en matèria d'adopcions del país d'origen del menor.

Article 80. Obligacions de les persones adoptants i de l'autoritat central

1. Les persones adoptants hauran d'informar al departament d'adopcions de les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors de l'entrada del menor a Espanya, així com de la seua inscripció en el Registre Civil Central o, si és procedent, en el Consular.

De les dades indicades en el paràgraf anterior es deixarà constància en el Registre de Sol·licituds d'Adopció de la Comunitat Valenciana.

2. L'òrgan de l'administració autonòmica competent en matèria d'adopció de menors donarà compliment als compromisos de seguiments, en els casos en què siguen exigits per les autoritats competents del país d'origen del menor.

Les persones sol·licitants d'adopció internacional seran informades de la seua obligació de prestar, a l'òrgan de l'administració autonòmica competent en matèria d'adopció de menors, la col·laboració necessària per a realitzar els compromisos de seguiment.

Article 81. Finalització i arxiu de l'expedient

Una vegada portada a terme la inscripció en el Registre Civil Central o Consular en els supòsits en què no existisca seguiment de l'adopció, o una vegada finalitze l'esmentat seguiment, es donarà per conclús l'expedient i es procedirà al seu arxiu i a la seua anotació en el llibre corresponent del Registre de Sol·licituds d'Adopció de la Comunitat Valenciana.

CAPÍTOL V
Del Registre de Sol·licituds d'Adopció de la Comunitat Valenciana

Article 82. Creació i organització

1. Es crea un únic Registre de Sol·licituds d'Adopció de la Comunitat Valenciana, dependent de l'òrgan de l'administració autonòmica competent en matèria d'adopció de menors.

2. El Registre de Sol·licituds d'Adopció de la Comunitat Valenciana constarà d'una secció per a l'adopció nacional i d'una secció per a l'adopció internacional.

3. L'estructura del Registre de Sol·licituds d'Adopció de la Comunitat Valenciana s'establirà en la norma que desenvolupe aquest reglament.

TÍTOL VI
De l'acolliment residencial

Article 83. Disposició General

1. L'acolliment residencial d'un menor serà acordat per les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors quan, en interés del menor, aquest siga el recurs més adequat.

L'acolliment residencial es mantindrà pel temps estrictament necessari, sense perjuí d'allò que s'ha disposat en l'article 86 per l'acolliment en un centre de primer acolliment, i serà exercida, en tot cas, pel director del centre on siga acollit el menor, sota la vigilància directa de les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors.

2. Els trasllats de centre residencial hauran d'acordar-se en resolució motivada de la persona titular de la Direcció Territorial competent en matèria de protecció de menors, a proposta de la

personal y familiar, historia médica y situación de adoptabilidad del menor y la asignación a una persona o personas declaradas idóneas por el Consejo de Adopción de Menores de la Generalitat Valenciana, deberá formalizarse su aceptación o no por parte de las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores, así como proceder a su notificación a los interesados, a quienes se facilitará toda la información disponible sobre el menor, recabando su aceptación o no a la asignación.

La aceptación o no de la asignación, tanto por la administración como por los solicitantes, se comunicará a la autoridad competente en materia de adopciones del país de origen del menor.

Artículo 80. Obligaciones de las personas adoptantes y de la Autoridad Central

1. Las personas adoptantes deberán informar al departamento de adopciones de las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores de la entrada del menor en España, así como de su inscripción en el Registro Civil Central o, en su caso, Consular.

De los datos indicados en el párrafo anterior se dejará constancia en el Registro de Solicitudes de Adopción de la Comunidad Valenciana.

2. El órgano de la administración autonómica competente en materia de adopción de menores dará cumplimiento a los compromisos de seguimientos, en los casos en que sean exigidos por las autoridades competentes del país de origen del menor.

Las personas solicitantes de adopción internacional serán informadas de su obligación de prestar, al órgano de la administración autonómica competente en materia de adopción de menores, la colaboración necesaria para realizar los compromisos de seguimiento.

Artículo 81. Finalización y archivo del expediente

Una vez llevada a cabo la inscripción en el Registro Civil Central o Consular en los supuestos en que no exista seguimiento de la adopción, o una vez finalice dicho seguimiento, se dará por concluso el expediente, procediendo a su archivo y a la anotación del mismo en el libro correspondiente del Registro de Solicitudes de Adopción de la Comunidad Valenciana.

CAPÍTULO V
Del Registro de Solicitudes de Adopción de la Comunidad Valenciana

Artículo 82. Creación y organización

1. Se crea un único Registro de Solicitudes de Adopción de la Comunidad Valenciana, dependiente del órgano de la administración autonómica competente en materia de adopción de menores.

2. El Registro de Solicitudes de Adopción de la Comunidad Valenciana constará de una sección para la adopción nacional y una sección para la adopción internacional.

3. La estructura del Registro de Solicitudes de Adopción de la Comunidad Valenciana se establecerá en la norma que desarrolle el presente reglamento.

TÍTULO VI
Del acogimiento residencial

Artículo 83. Disposición general

1. El acogimiento residencial de un menor se acordará por las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores cuando, en interés del menor, éste sea el recurso más adecuado.

El acogimiento residencial se mantendrá por el tiempo estrictamente necesario, sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo 86 para el acogimiento en centro de primera acogida, y se ejercerá, en todo caso, por el director del centro donde sea acogido el menor, bajo la vigilancia directa de las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores.

2. Los traslados de centro residencial deberán acordarse en resolución motivada de la persona titular de la Dirección Territorial competente en materia de protección de menores, a propuesta de la

Comissió Tècnica competent, amb l'audiència prèvia del menor si haguera complit els dotze anys o quan, sent d'edat inferior, tinguera suficient juí valorat en informes psicològics, que s'incorporaran a l'expedient.

3. La mesura d'acolliment residencial podrà ser complementada amb l'estada del menor amb persona o família durant caps de setmana i períodes vacacionales, sense que això supose el cessament de l'acolliment residencial.

Article 84. Contingut

1. Mitjançant l'acolliment residencial s'exerceixen les funcions inherents a la guarda i en la seua aplicació haurà de procurar-se que el menor siga acollit al centre que, sent el més adequat a les seues necessitats concretes, es trobe més pròxim al seu entorn familiar o social, a fi que la relació amb aquest no sofrisca alteracions, llevat que l'interés del menor exigisca el contrari.

Així mateix, es procurarà, de forma prioritària, facilitar al menor l'accés als sistemes ordinaris de caràcter educatiu, laboral, sanitari i a qualsevol equipament o servei públic o privat del seu entorn social o de l'entorn del centre, excepte en els casos en què les necessitats específiques de protecció del menor aconsellen l'atenció en l'interior del mateix centre.

2. A l'ingrés del menor, el centre elaborarà un programa d'intervenció individualitzat d'aquest, en funció de les seues circumstàncies personals i sociofamiliars, fixant objectius a curt termini, mitjà i llarg.

Article 85. Tipus de centres residencials

1. L'acolliment residencial es realitzarà en centres educatius de protecció, propis o concertats, on les normes educatives dels menors estaran marcades per les seues necessitats educatives i de protecció, d'acord amb les normes generals de funcionament.

Són centres propis aquells que formen part del patrimoni de la Generalitat Valenciana, encara que la seua gestió siga encomanada a una altra entitat.

Són centres concertats aquells pertanyents a altres entitats públiques o privades, amb els quals la Generalitat Valenciana haja concertat places residencials per a l'internament de menors sota la seua tutela o guarda.

2. Quant a la tipologia de centres residencials se seguirà allò que s'ha disposat en la normativa reguladora del règim d'autorització i funcionament dels serveis i equipaments d'atenció a la infància i joventut.

Article 86. Atenció immediata en centre de primer acolliment

1. Qualsevol menor rebrà als centres de primer acolliment, disposats a aquest efecte, una atenció immediata i transitòria de caràcter integral.

Durant la seua estada en aquests, que en tot cas no haurà de superar els quaranta-cinc dies, es realitzarà o es completarà l'anàlisi de la situació personal, social i familiar del menor i del seu entorn, a fi d'elaborar la proposta de mesura més idònia i, si és procedent, de derivació al recurs adequat.

2. Atés el deure d'atenció immediata que durant les vint-i-quatre hores del dia han de prestar aquest tipus de centres, es facultarà el seu personal per a l'adopció de les mesures de protecció que no admeten demora, materialitzant-les a través de resolució administrativa, especialment en els supòsits d'urgència previstos en l'article 31.

Article 87. Projecte global educatiu i reglament de règim interior

1. Tots els centres residencials d'atenció a menors hauran de disposar d'un projecte global del centre i d'un reglament de règim interior, en els termes establits en la normativa reguladora del règim d'autorització i de funcionament dels serveis i dels quipaments d'atenció a la infància i joventut.

2. Amb caràcter anual i ajustat al curs escolar, el centre residencial elaborarà un programa d'intervenció del centre adequat al projecte general.

Comisión Técnica competente, previa audiencia del menor si hubiere cumplido los doce años o cuando, siendo de edad inferior, tuviere suficiente juicio valorado en informes psicológicos, que se incorporarán al expediente.

3. La medida de acogimiento residencial podrá ser complementada con la estancia del menor con persona o familia durante fines de semana y periodos vacacionales, sin que ello suponga el cese del acogimiento residencial.

Artículo 84. Contenido

1. Mediante el acogimiento residencial se ejercen las funciones inherentes a la guarda y en su aplicación deberá procurarse que el menor sea acogido en el centro que, siendo el más adecuado a sus necesidades concretas, se encuentre más próximo a su entorno familiar o social, a fin de que la relación con éste no sufra alteraciones, salvo que el interés del menor exija lo contrario.

Asimismo, se procurará, de forma prioritaria, facilitar al menor el acceso a los sistemas ordinarios de carácter educativo, laboral, sanitario y a cualquier equipamiento o servicio público o privado de su entorno social o del entorno del centro, salvo en los casos en que las necesidades específicas de protección del menor aconsejen la atención en el interior del propio centro.

2. Al ingreso del menor, el centro elaborará un programa de intervención individualizado del mismo, en función de sus circunstancias personales y socio-familiares, fijando objetivos a corto, medio y largo plazo.

Artículo 85. Tipos de centros residenciales

1. El acogimiento residencial se realizará en centros educativos de protección, propios o concertados, donde las normas educativas de los menores estarán marcadas por sus necesidades educativas y de protección, de acuerdo con las normas generales de funcionamiento.

Son centros propios aquellos que forman parte del patrimonio de la Generalitat Valenciana, aunque su gestión sea encomendada a otra entidad.

Son centros concertados aquellos pertenecientes a otras entidades públicas o privadas, con las que la Generalitat Valenciana haya concertado plazas residenciales para el internamiento de menores bajo tutela o guarda de la misma.

2. En cuanto a la tipología de centros residenciales se estará a lo dispuesto en la normativa reguladora del régimen de autorización y funcionamiento de los servicios y equipamientos de atención a la infancia y juventud.

Artículo 86. Atención inmediata en centro de primera acogida

1. Cualquier menor recibirá en los centros de primera acogida, dispuestos al efecto, una atención inmediata y transitoria de carácter integral.

Durante su estancia en los mismos, que en todo caso no deberá superar los cuarenta y cinco días, se realizará o se completará el análisis de la situación personal, social y familiar del menor y de su entorno, a fin de elaborar la propuesta de medida más idónea y, en su caso, de derivación al recurso adecuado.

2. Considerando el deber de atención inmediata que durante las veinticuatro horas del día deben prestar este tipo de centros, se facultará al personal del mismo para la adopción de las medidas de protección que no admitan demora, materializándolas a través de resolución administrativa, especialmente en los supuestos de urgencia previstos en el artículo 31.

Artículo 87. Proyecto global educativo y Reglamento de Régimen Interior

1. Todos los centros residenciales de atención a menores deberán disponer de un proyecto global del centro y un Reglamento de Régimen Interior, en los términos establecidos en la normativa reguladora del régimen de autorización y funcionamiento de los servicios y equipamientos de atención a la infancia y juventud.

2. Con carácter anual y ajustado al curso escolar, el centro residencial elaborará un programa de intervención del centro adecuado al proyecto general.

Article 88. Seguiment

1. La direcció del centre residencial informarà a les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors, a requeriment d'aquestes o almenys semestralment, sobre la situació personal dels menors residents, comunicant el grau de compliment del règim de visites dels seus pares i familiars, i elevant propostes motivades sobre les mesures de protecció més adequades a les seues necessitats.

2. Així mateix, hauran d'informar les esmentades direccions territorials de totes les anomalies i incidències que es produïsquen respecte als menors.

3. Igualment remetrà al Ministeri Fiscal o a l'autoritat judicial competent, a través de les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors, tots els informes que li siguen sol·licitats.

TÍTOL VII
De les comissions tècniques

Article 89. Comissions tècniques

1. En cada una de les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors, es constituirà una Comissió Tècnica de Menors, com a òrgan de caràcter col·legiat i interdisciplinar, que exercirà les funcions atribuïdes per aquest reglament.

2. Així mateix, i amb la resolució prèvia de la persona titular de la Direcció General competent en matèria de protecció de menors, es podran constituir en les esmentades direccións territorials una Comissió Tècnica de Famílies Educadores i una Comissió Tècnica de Centres, amb les funcions, la composició i el règim de funcionament que es determine en la resolució de constitució.

Només podran assignar-se a aquestes comissions funcions que no estiguen atribuïdes expressament per aquest reglament a la Comissió Tècnica de Menors.

Article 90. Funcions de la Comissió Tècnica de Menors

1. La Comissió Tècnica de Menors, amb una valoració prèvia dels expedients, formularà proposta de resolució en les següents matèries:

a) Declaració de desemparament i tutela administrativa, així com de la primera mesura de guarda complementària de l'ementada declaració.

b) Cessament de la tutela pel ministeri de la llei.

c) Estimació o desestimació de la guarda voluntària.

d) Sol·licituds instant el règim de visites dels menors tutelats.

e) Acolliments familiars simples i permanents amb família extensa o amb persones no inscrites en el Registre de Famílies Educadores.

f) Adopció, modificació o cessament de qualsevol mesura de protecció, quan la competència per a això no estiga atribuïda expressament a la Comissió Tècnica de Famílies Educadores o a la Comissió Tècnica de Centres.

2. Així mateix, li escau a la Comissió Tècnica de Menors valorar els supòsits de menors que pogueren ser acollits amb finalitat preadoptiva o ser adoptats, i proposar, si és procedent, la seua comunicació al departament d'adopcions de les direccions territorials corresponents, per a la seua oportuna tramitació.

Article 91. Composició de la Comissió Tècnica de Menors

1. La Comissió Tècnica de Menors, de les direccions territorials competents, estarà integrada pels següents membres:

a) El cap de servei amb competències en matèria de protecció de menors, o persona en qui delegue, que serà el seu president.

b) El cap de la secció amb competències en matèria de protecció de menors.

c) Un tècnic jurídic de la secció amb competències en matèria de protecció de menors.

d) Un tècnic de cada una de les diferents unitats funcionals en matèria de protecció de menors, en la qual s'estructure el departament del menor de les direccions territorials, fins un màxim de tres persones. Una d'aquestes persones exercirà de secretari.

e) Un representant del centre on el menor estiga acollit.

Artículo 88. Seguimiento

1. La dirección del centro residencial informará a las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores, a requerimiento de éstos o al menos semestralmente, sobre la situación personal de los menores residentes, comunicando el grado de cumplimiento del régimen de visitas de sus padres y familiares, y elevando propuestas motivadas sobre las medidas de protección más adecuadas a sus necesidades.

2. Asimismo, deberá informar a las citadas direcciones territoriales de cuantas anomalías e incidencias se produzcan respecto de los menores.

3. Igualmente remitirá al Ministerio Fiscal o a la autoridad judicial competente, a través de las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores, cuantos informes le sean solicitados.

TÍTULO VII
De las comisiones técnicas

Artículo 89. Comisiones Técnicas

1. En cada una de las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores, se constituirá una Comisión Técnica de Menores, como órgano de carácter colegiado e interdisciplinar, que ejercerá las funciones atribuidas por el presente reglamento.

2. Asimismo, y previa resolución de la persona titular de la Dirección General competente en materia de protección de menores, se podrán constituir en dichas Direcciones Territoriales, una Comisión Técnica de Familias Educadoras y una Comisión Técnica de Centros, con las funciones, composición y régimen de funcionamiento que se determine en la resolución de constitución.

Sólo podrán asignarse a dichas Comisiones funciones que no estén atribuidas expresamente por el presente reglamento a la Comisión Técnica de Menores.

Artículo 90. Funciones de la Comisión Técnica de Menores

1. La Comisión Técnica de Menores, previa valoración de los expedientes, formulará propuesta de resolución en las siguientes materias:

a) Declaración de desamparo y tutela administrativa, así como de la primera medida de guarda complementaria de dicha declaración.

b) Cese de la tutela por ministerio de la Ley.

c) Estimación o desestimación de la guarda voluntaria.

d) Solicitudes instando régimen de visitas de los menores tutelados.

e) Acogimientos familiares simples y permanentes con familia extensa o con personas no inscritas en el Registro de Familias Educadoras.

f) Adopción, modificación o cese de cualquier medida de protección, cuando la competencia para ello no esté atribuida expresamente a la Comisión Técnica de Familias Educadoras o a la Comisión Técnica de Centros.

2. Asimismo, le corresponde a la Comisión Técnica de Menores valorar los supuestos de menores que pudieren ser acogidos con finalidad preadoptiva o ser adoptados, proponiendo, en su caso, su comunicación al departamento de adopciones de las Direcciones Territoriales correspondientes, para su oportuna tramitación.

Artículo 91. Composición de la Comisión Técnica de Menores

1. La Comisión Técnica de Menores, de las Direcciones Territoriales competentes, estará integrada por los siguientes miembros:

a) El Jefe del Servicio con competencias en materia de protección de menores, o persona en quien delegue, que será su Presidente.

b) El Jefe de la Sección con competencias en materia de protección de menores.

c) Un técnico jurídico de la Sección con competencias en materia de protección de menores.

d) Un técnico de cada una de las diferentes unidades funcionales en materia de protección de menores, en la que se estructure el departamento del menor de las Direcciones Territoriales, hasta un máximo de tres personas. Una de estas personas ejercerá de Secretario.

e) Un representante del centro donde el menor esté acogido.

2. Podran participar en les reunions de la Comissió Tècnica de Menors, sense dret a vot, i a requeriment previ de les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors, representants dels equips municipals de serveis socials o de les entitats col·laboradores d'integració familiar, quan l'índole dels assumptes que cal tractar així ho requerisca.

3. Així mateix i amb convocatòria prèvia, podrà participar en les reunions d'aquesta comissió el departament de família i/o adopcions de les direccions territorials competents, el representant o representants de les quals no tindran dret a vot.

Article 92. Règim de funcionament

1. Les comissions tècniques es reuniran setmanalment amb caràcter ordinari, sense perjuí de celebrar reunions extraordinàries quan les circumstàncies així ho exigisquen.

2. En qualsevol cas, en les sessions de les comissions tècniques serà necessària la presència de, almenys, tres membres, i en tot cas del president i del secretari o dels qui els substituïsquen.

3. Se subjectaran, en el seu funcionament, a les normes del capítol II del títol II de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

TÍTOL VIII
De la col·laboració amb l'administració de justícia

Article 93. De la vigilància del Ministeri Fiscal

Les direccions territorials competents en matèria de protecció de menors, a fi de facilitar la superior vigilància de la tutela, l'acolliment o la guarda dels menors, així com la inspecció dels centres que escau al Ministeri Fiscal, hauran de:

a) Comunicar-li de forma immediata els nous ingressos de menors en centres.

b) Remetre-li còpia de totes les resolucions administratives i dels escrits de formalització relatius a la constitució, variació i cessació de tuteles, guardes i acolliments, i de la documentació relativa a aquests.

c) Retre-li compte de qualsevol novetat d'interés en les circumstàncies del menor.

d) Facilitar-li l'accés als centres i a qualsevol de les seues dependències, i la consulta dels arxius.

e) Atendre els requeriments i escrits relatius a l'exercici de les seues funcions.

Article 94. Coordinació amb els òrgans jurisdiccionals

Els equips tècnics, centres i serveis del departament o de l'òrgan que tinga assignades les competències en matèria de protecció de menors o dels seus serveis territorials, es coordinaran amb els òrgans jurisdiccionals per a garantir la millor eficàcia en la protecció de menors.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

Els organismes públics col·laboradors en l'execució de les competències de protecció de menors, podran rebre formació específica sobre qüestions relacionades amb menors, vetlaran pel compliment d'allò que s'ha previst en la legislació vigent en matèria de protecció de menors, i col·laboraran en l'execució dels actes que l'administració de la Generalitat Valenciana dicte en la seua aplicació.

Segona

A l'efecte de la seua tramitació, quan els guardadors de fet del menor presenten sol·licitud de guarda voluntària, s'hi aplicarà el procediment regulat en el capítol II del títol III d'aquest reglament, sempre que s'acredite que no escau adoptar una altra mesura de protecció.

Tercera

Les resolucions que es dicten en matèria de protecció de menors seran recurribles davant de l'ordre jurisdiccional civil.

2. Podrán participar en las reuniones de la Comisión Técnica de Menores, sin derecho a voto, y previo requerimiento de las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores, representantes de los equipos municipales de servicios sociales o de las entidades colaboradoras de integración familiar, cuando la índole de los asuntos a tratar así lo requiera.

3. Así mismo y previa convocatoria, podrá participar en las reuniones de esta Comisión el departamento de familia y/o adopciones de las Direcciones Territoriales competentes, cuyo representante o representantes no tendrán derecho a voto.

Artículo 92. Régimen de funcionamiento

1. Las Comisiones Técnicas se reunirán semanalmente con carácter ordinario, sin perjuicio de celebrar reuniones extraordinarias cuando las circunstancias así lo exijan.

2. En cualquier caso, en las sesiones de las Comisiones Técnicas será necesaria la presencia de, al menos, tres miembros, y en todo caso del Presidente y del Secretario o de quienes les sustituyan.

3. Se sujetarán, en su funcionamiento, a las normas del capítulo II del Título II de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

TÍTULO VIII
De la colaboración con la administración de justicia

Artículo 93. De la vigilancia del Ministerio Fiscal

Las Direcciones Territoriales competentes en materia de protección de menores, con el fin de facilitar la superior vigilancia de la tutela, acogimiento o guarda de los menores, así como la inspección de los centros que corresponde al Ministerio Fiscal, deberán:

a) Comunicarle de forma inmediata los nuevos ingresos de menores en centros.

b) Remitirle copia de todas las resoluciones administrativas y de los escritos de formalización relativos a la constitución, variación y cesación de tutelas, guardas y acogimientos, y de la documentación relativa a los mismos.

c) Darle cuenta de cualquier novedad de interés en las circunstancias del menor.

d) Facilitarle el acceso a los centros y a cualquiera de sus dependencias, y la consulta de los archivos.

e) Atender los requerimientos y escritos relativos al ejercicio de sus funciones.

Artículo 94. Coordinación con los órganos jurisdiccionales

Los equipos técnicos, centros y servicios del departamento u órgano que tenga asignadas las competencias en materia de protección de menores o de sus servicios territoriales, se coordinarán con los órganos jurisdiccionales para garantizar la mejor eficacia en la protección de menores.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera

Los organismos públicos colaboradores en la ejecución de las competencias de protección de menores, podrán recibir formación específica sobre cuestiones relacionadas con menores, velarán por el cumplimiento de lo previsto en la legislación vigente en materia de protección de menores, y colaborarán en la ejecución de los actos que la administración de la Generalitat Valenciana dicte en aplicación de la misma.

Segunda

A los efectos de su tramitación, cuando los guardadores de hecho del menor presenten solicitud de guarda voluntaria, se aplicará el procedimiento regulado en el capítulo II del Título III del presente reglamento, siempre que se acredite que no procede adoptar otra medida de protección.

Tercera

Las resoluciones que se dicten en materia de protección de menores serán recurribles ante el orden jurisdiccional civil.